

DE LAATSTE WAARSCHUWING AAN DE WERELD

Een Nieuwe Wereld Orde Komt!

- Wereldleiders willen het
- Zij heeft veel aanhangers
- Twee duizend jaren geleden voorspeld
- Zij is bijna aanwezig
- Zij zal de wereld gevangen nemen

HET is een geweldige gedachte: een nieuwe wereldorde waarin verschillende naties zich in een gemeenschappelijke aangelegenheid aaneensluiten ... alleen de Verenigde Staten bezitten de morele houding en middelen, die hen een ruggesteun kunnen geven." George Bush, State of the Union address, *Los Angeles Times*, 18 febr. 1991.

"Onder het moedige leiderschap van paus Johannes Paulus II, heeft het Vaticaan zijn rechtmatige plaats als een internationale stem in de wereld op zich genomen. Het is juist, dat dit land zijn respect toont voor het Vaticaan om het op diplomatieke wijze als een wereldstaat te erkennen." Dan Quayle, *Appeal to the US Senate*, 22 sept. 1983.

"Johannes Paulus II beweert nadrukkelijk, dat de mens geen betrouwbare hoop heeft om een levensvatbare wereldpolitiek systeem voort te brengen, tenzij het gebaseerd is op het fundament van de rooms-katholieke kerk." Malachi Martin, *Keys of This Blood*, pag. 492.

"De Verenigde Naties – Leiders van de Veiligheidsraad kwamen vandaag in New York bijeen voor hun eerste topconferentie, bereid om de Verenigde Naties in het middelpunt van een nieuwe wereldorde te stellen en de weg te banen

"Of we willen of niet, bereid zijn of niet, wij zijn alen verwickeld in een totale, grenzeloze, drievoudige wedstrijd. De meeste van ons behoren echter niet tot de strijders. Wij zijn veeleer diegenen waarom gestreden wordt. In deze wedstrijd wordt beslist, wie de eerste wereldregering opricht, die de Statengemeenschap ooit heeft gezien. ... De strijd is daarom volledig, omdat die niet meer ongedaan gemaakt of afgeblazen kan worden." Malachi Martin, een Jezuiet en ingewijde van het Vaticaan, *Keys of This Blood*, pag. 15.

voor een gemeenschappelijke beleid voor vrede en wapeningscontrole. ... Voor het eerst sinds de grondlegging van de Wereldorganisatie in het jaar 1945 heeft het machtigste orgaan van de Verenigde Naties op hoogste niveau vergaderd: de regeringsleiders van de 15 landen van de Veiligheidsraad kwamen bijeen." *Birmingham News*, 31 jan. 1992.

"Diegenen van ons, die onder de zeventig jaar zijn,

- Hoe kan men vermijden om slachtoffer te worden
- Haar plotselinge en volledige ineenstorting voorspeld
- Ze is precies op tijd
- De werkelijke nieuwe orde

zullen op z'n minst de grondstructuur van de Nieuwe Wereld Orde nog zien komen. Diegenen van ons, die onder de veertig jaar zijn, zullen met zekerheid onder haar wetgevende en uitvoerende macht leven, alsmede onder de autoriteit en controle van haar rechtspraak. De drie rivalen zelf – en spoedig nog vele anderen – spreken over deze nieuwe wereld orde, niet als iets dat in de verre toekomst ligt, maar zeer nabij." Malachi Martin, *Keys of This Blood*, pag. 15-16.

"Een Verenigd Europa is gelijk vele revolutionaire ideeën, geen nieuwe gedachte, maar een nieuwe herleeft gedachte. De droom van orde en eenheid, eens belichaamd in het Rome van de Caesars, leefde in de Middeleeuwen (deze periode kan terecht als duistere eeuwen beschreven worden) verder, niet alleen in de rooms-katholieke kerk maar ook in het Heilig Romeinse Rijk." *Time*, 6 okt. 1961.

Wat gesmeed is onder het Verdrag van Rome in de Europese Gemeenschap (EEG) is een strakke samenbinding, strak gecentraliseerd, strak doorgevoerd en strak gecontroleerde nieuwe bureaucratie, hetgeen een voor de hand liggende poging is om de economische structuur van het Heilig Romeinse Rijk van Europa te herstellen. *Christian Science Monitor*, 1962.

Verenigde Staten van Amerika - Vaticaan - Verenigde Naties

Zal Rome de wereld weer regeren?

Aan de lezer,

Wij geloven dat zich onder de katholieken vele gewetensvolle christenen bevinden die al de kennis in praktijk brengen die hen geschonken is. Dit blad richt zich niet tot een bepaalde groep; het richt zich op het verleden en de geprofeteerde toekomst van de katholieke godsdienstige systemen.

St. Pietersplein

Een dodelijk compromis

DE apostel Paulus voorspelde in zijn tweede brief aan de Thessalonicenzen de komende afval, die door de vestiging van het pausdom zijn hoogtepunt zou bereiken. Hij verklaarde dat voor de komende dag des Heren eerst "de afval moet komen, en dat de mens der wetteloosheid zich zal openbaren, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is." En verder waarschuwt hij zijn broeders: "Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking." 2 Thessalonicenzen 2:3-4, 7. Reeds bij de aanvang zag hij, hoe dwalingen in de gemeente binnenslopen die de weg voor het pausdom zouden voorbereiden.

"De mens der wetteloosheid" zette zijn verleidelijk en godslasterlijk werk voort en won, eerst heimelijk en stil, daarna met toenemende macht, steeds openlijker de macht over het denken van de mensen. Nauwelijks waarneembaar nestelden zich heidense gebruiken in de kerk. De geest van compromissen en aanpassingen werd weliswaar enige tijd door heftige vervolgingen onderdrukt, die de kerk te verduren had onder het heidendom. Toen echter de vervolgingen afnamen en het christendom zijn intrede deed in koningshoven en paleizen, vervuilde het de eenvoud van Jezus en Zijn apostelen voor de pracht en trots van heidense priesters en heersers; voorts werden menselijke theorieën en tradities aanvaard, in plaats van Gods geboden. De in naam bekeerde Constantijn, in de eerste helft van de vierde eeuw, bracht grote vreugde; en de wereld wandelde daarmee onder het mom van rechtschapenheid de kerk binnen. Vanaf dat moment nam het morele verval zeer snel toe. Het heidendom, schijnbaar als door de aardbodem opgeslokt, werd de overwinnaar. Zijn geest beheerste de kerk. Zijn leerstellingen, ceremonieën en bijgeloof werden opgenomen in het christelijke geloof en aanbidding door de voorgewende volgelingen van Christus.

De mens der wetteloosheid

DEZE schikking tussen heidendom en christendom leidde tot de ontwikkeling van de geprofeteerde "mens der wetteloosheid" die zich tegen en boven God stelt. Dit gigantische systeem van valse godsdienst is een meesterwerk van satans macht - een monument van zijn inspanningen om zichzelf op de troon te plaatsen en over de wereld te heersen naar zijn wil. Eens trachtte satan Jezus ertoe te bewegen een overeenkomst te sluiten. In de woestijn verscheen hij aan Gods Zoon, toonde hem alle koninkrijken in hun pracht en bood Hem de heerschappij hierover aan; onder voorwaarde dat Hij de opperheerschappij van de vorst der duisternis zou erkennen. Christus berispte de aanmatigende aard en dwong hem te vertrekken. Maar bij de meeste mensen heeft satan met dezelfde verleiding groot succes. Voor profijt en aanzien zocht de kerk de gunst en hulp bij de machthebbers op aarde. Op deze wijze verwierp zij Christus en gaf haar vertrouwen aan de vertegenwoordiger van satan, de bisschop van Rome.

De grondslag van het kwaad

EEN van de belangrijkste leerstellingen van de Roomse kerk is, dat de paus het zichtbare hoofd is van de wereldwijde kerk van Christus, uitgerust met de hoogste autoriteit over bisschoppen en pastoors in de gehele wereld. Meer dan dit, de paus matigde zich de titel van de Godheid aan. Hij betitelde zich als "Here God de Paus," en werd onfeilbaar verklaard. Hij eist de huldiging van alle mensen. Dezelfde aanspraak, die satan maakte tegenover Jezus in de woestijn, wordt door hem gebruikt in de kerk van Rome, zodat een groot aantal mensen bereid is hem hulde te bewijzen.

Maar diegenen die God vrezen en eren reageren op deze hemelstergende aanmatiging, zoals Christus het hoofd bood aan de verzoekingen van de listige vijand

"Wij bekleden op deze aarde de plaats van
God Almachtig."

Paus Leo XIII, in zijn encycliek van 20 juni, 1894.

met de woorden: "Gij zult de Here, uw God, aanbidden en Hem alleen dienen." **Lucas 4:8.**

In Gods Woord vinden wij nergens een aanduiding, dat God welk mens dan ook tot hoofd van de kerk heeft bestemd. De leer van de hoogste macht van de paus weersprekt de bijbelse leerstellingen. De paus kan geen macht over Christus' kerk krijgen, behalve door wederrechtelijke toeëigening.

De katholieken hebben telkens weer de pro-testanten verweten, dat zij valse leerstellingen aanhangen en dat zij zich moedwillig van de ware kerk hebben afgewend. Maar deze beschuldigingen kunnen zij beter op henzelf toepassen. Zij zijn diegenen die de banier van Christus hebben neergehaald en zijn afgeweken van "het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is." Judas 3.

De detector van de dwaling

DE Heilige Schrift stelt de mens in staat om satans leugens te doorzien en zijn macht te weerstaan, dat weet hij zeer goed. Door de woorden uit de Bijbel, heeft zelfs de Verlosser van de wereld zijn aanvallen weerstaan. Elke aanval weerde Jezus af met het schild van de eeuwige waarheid, zeggende: "Er staat geschreven." Hij weerstond elk voorstel van de tegenstander met de wijsheid en de kracht van het Woord. Wil satan zijn macht over de mensheid handhaven en het gezag van de pauselijke overweldiger in stand houden, dan moet hij hen in onwetendheid houden omtrent de Schriften. De Bijbel verhoogt God en plaatst de sterfelijke mens in hun ware positie; daarom moeten die heilige waarheden verborgen en onderdrukt worden. Die logica werd door de roomse kerk aangenomen. Honderden jaren lang werd de verspreiding van de Bijbel verboden. De mensen werd verboden de Bijbel te lezen of in hun huizen te hebben, en gewetenloze priesters en prelaten legden de inhoud daarvan zo uit, om hun aanspraken te ondersteunen. Op deze wijze werd de paus bijna overal als vertegenwoordiger van God op aarde erkend, toegerust met gezag over kerk en staat.

Om te begrijpen waarheen het pausdom leidt, ken haar Geschiedenis.

De buiging voor het heidendom

ALS de detector van dwaling verwijderd is, kan satan volgens zijn wil werken. De profetie zegt, dat het pausdom "zal menen de tijden en de wet te veranderen." Daniël 7:25. En zo gebeurde dit ook. Om de bekeerlingen van het heidendom een vervanging voor de aanbidding van afgoden te geven en zo hun minimale acceptatie van het christendom te ondersteunen, werd de aanbidding van beelden en relikwieën in de christelijke eredienst ingevoerd. Het decreet van een algemene raad bevestigde uiteindelijk dit systeem van afgodendienst. Om het heiligschennend werk te voltooien, veroorloofde Rome zich om het tweede gebod in Gods wet uit te wissen en deelde het tiende gebod in tweeën om het aantal te behouden.

Verdere overeenkomsten

DE geest van toegeving aan het heidendom opende de weg voor een steeds verdere veronachtzaming van Gods autoriteit. Satan werkte door ongeheiligde kerkleiders, vervalste ook het vierde gebod, en poogde de sabbat opzij te zetten, de dag die God gezegend en geheiligd had (Genesis 2:2-3), en nam inplaats daarvan de feestdag die door de heidenen gevierd werd te verheerlijken als "de eerbiedwaardige dag van de zon." Deze verandering werd aanvankelijk niet openlijk aangevallen. In de eerste eeuwen werd de ware sabbat door alle christenen gehouden. Zij waren waakzaam over de eer van God en geloofden dat Zijn wet onveranderlijk is en verdedigden met volledige inzet de heiligheid van haar voorschriften. Maar met grote sluwheid werkte satan door zijn vertegenwoordigers om zijn doel te bereiken. Zodat de aandacht van de mensen naar de zondag gericht zou worden, werd het tot een feestdag ter ere van de opstanding van Christus ingesteld. Religieuze diensten werden op die dag gehouden; het werd als een dag van ontspanning beschouwd. De sabbat werd nog steeds geheiligd. Om de weg voor te bereiden voor het werk, hetgeen hij van plan was te voltooien, had satan de Joden, voor de komst van Christus, geleid om de sabbat met de meest buitensporige eisen te beladen zodat het vieren daarvan tot een last zou worden. Voordeel trekkend uit het valse licht dat hij aldus veroorzaakt had, om het in acht te nemen, zorgde hij ervoor dat het met minachting als een Joodse instelling werd beschouwd. Terwijl de christenen gewoonlijk voortgingen om de zondag als een vreugdevolle feestdag te vieren, werd de sabbat tot een vastendag, een dag van somberheid en droefgeestigheid gemaakt, om hun haat tegen het Judaïsme te tonen. *B*

DE WET VAN GOD

I
Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.

II
Gij zult u geen gesneden beeld maken noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde, noch van wat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de Here, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid der vadersen bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, en die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden onderhouden.

III
Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken, want de Here zal niet onschuldig houden wie Zijn naam ijdel gebruikt.

IV
Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Here de sabbatdag en heiligde die.

V
Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Here, uw God, u geven zal.

VI
Gij zult niet doodslaan.

VII
Gij zult niet echtbreken.

VIII
Gij zult niet stelen.

IX
Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste.

X
Gij zult niet begeren uws naasten huis; gij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets dat van uw naaste is.

Exodus 20,3-17

DE WET VAN GOD DOOR DE MENS VERANDERD

I
Ik ben, de Here, uw God. Gij zult geen vreemde goden voor Mijn aangezicht hebben.
(Het tweede gebod is weggelaten.)

II (feitelijk III)
Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken.

III (IV)
Gedenk dat gij de sabbat heiligt.
(Het sabbatsgebod is radicaal veranderd!)

IV (V)
Eer uw vader en uw moeder.

V (VI)
Gij zult niet doodslaan.

VI (VII)
Gij zult niet echtbreken.

VII (VIII)
Gij zult niet stelen.

VIII (IX)
Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste.

IX (feitelijk X, het eerste gedeelte)
Gij zult niet begeren uws naasten vrouw.

X (feitelijk X, het tweede gedeelte)
Gij zult niet begeren uws naasten goed.

De Algemene Katholieke Catechismus.

De stoutmoedige verandering

In de eerste helft van de vierde eeuw vaardigde keizer Constantijn per decreet uit, dat de zondag een algemene rustdag in het gehele Romeinse Rijk zou worden. De dag van de zon werd geëerbiedigd door zijn heidense onderdanen en geëerd door christenen; het was het beleid van de keizer om de strijdende belangen van het heidendom en christendom te verenigen. Het waren de bisschoppen van de kerk, die hem tot deze stap aanspoorden. Door eerezucht en honger naar macht gedreven hadden zij ingezien, dat indien een zelfde rustdag voor beiden zowel voor christenen en heidenen gevierd zou worden, het de minimale acceptatie van het christendom door de heidenen bevorderen zou en zo de macht en eer van de kerk zou verhogen. Terwijl vele godvrezende christenen geleidelijk er toe werden gebracht om de zondag zo te beschouwen, dat het een graad van

heiligheid zou bezitten, bleven zij nog de ware sabbat houden, als de geheiligde dag van de Here, in gehoorzaamheid aan het vierde gebod. De aartsbedrieger had zijn werk nog niet voltooid. Hij had zich voorgenomen, de gehele christelijke wereld onder zijn banier te brengen en zijn macht door zijn stedehouder, de trotse paus, die

"De zondag is een katholieke instelling en de aanspraak van zijn heiliging kan alleen verdedigd worden, als men zich op katholieke beginselen beroept. ... Vanaf het begin tot aan het einde van de Heilige Schrift bestaat er geen enkele tekst, die de verplaatsing van de wekelijkse algemene aanbidding van de laatste dag van de week naar de eerste kan rechtvaardigen." Catholic Press, Sydney, Australië, augustus 1900.

beweerde de vertegenwoordiger van Christus te zijn, uit te oefenen. Zijn doel bereikte hij door middel van halfbekeerde heidenen, eerezuchtige prelaten en een wereldse geestelijkheid. Van tijd tot tijd werden grote

In de eerste eeuwen hielden alle christenen de ware sabbat.

Keizer Constantijn

concilies gehouden, waar de hoogwaardigheidsbekleders van de kerk uit de gehele wereld bijeen kwamen. Op vrijwel elke concilie werd de sabbat, die God had ingesteld, iets meer opzij gezet, terwijl de zondag overeenkomstig op de voorgrond werd geplaatst. Op deze wijze werd de heidense feestdag uiteindelijk als een goddelijke instelling geëerd, terwijl de bijbelse sabbat als een Joods overblijfsel werd verklaard, en diegenen die het in acht namen werden vervloekt.

Het zegel van de Schepper afgeschapt

DE mens der wetteloosheid was het gelukt "zich te verheffen tegen al wat God of voorwerp van verering heet." 2 Thessalonicenzen 2:4. Hij heeft het gewaagd het enige gebod van de goddelijke wet te veranderen, welke het gehele mensdom onmiskenbaar naar de ware en levende God heen wijst. In het vierde gebod wordt God als de Schepper van de hemelen en aarde geopenbaard en daardoor onderscheiden van alle valse goden. Het werd een gedenkteken van het scheppingswerk, dat de zevende dag werd geheiligd als een rustdag voor de mensen. Deze dag was bestemd om de levende God altijd in herinnering van het mensdom te houden, als de bron van aller bestaan met het doel om Hem te vereren en te aanbidden. Satan streeft ernaar dat het mensdom zich afwendt van hun trouw aan God en gehoorzaam te zijn aan Zijn wetten. Daarom keert hij zich krachtig tegen dat gebod, dat naar God als Schepper heen wijst.

De protestanten leggen er de nadruk op dat de opstanding van Christus op zondag plaatsvond en maakten deze dag tot een christelijke sabbat. Maar het bijbelse bewijs ontbreekt. Noch Christus noch Zijn apostelen hebben aan deze dag zo'n eer geschonken.

Van heidens naar pauselijk Rome

IN de zesde eeuw heeft het pausdom zich stevig gevestigd. De zetel van zijn macht was in de keizerlijke stad opgericht en de bisschop van Rome werd tot hoofd van de gehele kerk verklaard. Het heidendom had plaats gemaakt voor het pausdom. De draak had het beest "zijn kracht en grote macht" gegeven. Openbaring 13:2. Toen begonnen de 1260 jaren van pauselijke onderdrukking, zoals in Daniël en de Openbaring werd geprofeteerd. Daniël 7:25; Openbaring 13:5-7.

Christenen werden gedwongen om te kiezen of hun onkreukbaarheid op te geven en de pauselijke ceremonies en godsdienst te aanvaarden, of hun leven in kerkers door

te brengen dan wel te sterven door foltering, brandstapel of onthoofding. Toen werden Jezus woorden vervuld: "En gij zult overgeleverd worden zelfs door ouders en broeders en verwanten en vrienden, en zij zullen sommigen van u doden, en gij zult door allen gehaat worden om Mijns naams wil." Lucas 21:16-17. Men vervolgde de gelovigen nog heviger dan ooit te voren, en de wereld werd een groot slagveld. Honderden jaren geleden vond de gemeente van Christus in de eenzaamheid en teruggetrokkenheid bescherming. Zoals de profeet voorspeld had: "En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd en zestig dagen onderhouden zou worden." Openbaring 12:6.

De duistere middeleeuwen breken aan

DE opkomst van de katholieke kerk tot macht kenmerkt het begin van de duistere middeleeuwen. Naarmate haar macht toenam, werd de duisternis dieper. Het geloof van Christus, het echte fundament, werd overgedragen op de paus van Rome. In plaats om vertrouwen te hebben in Gods Zoon voor vergiffenis van zonden en voor het eeuwige heil,

uitoefende. De zonde was in een heilig gewaad vermomd. Als de Bijbel onderdrukt wordt en de mens zichzelf als hoogste instantie beziet, kan men alleen bedrog, misleiding en toenemende ongerechtigheid verwachten. Met het verheffen van menselijke wetten en tradities openbaarde zich de verdorvenheid die altijd volgt, wanneer men Gods gebod ter zijde zet.

Gevaarvolle tijden

VOOR de gemeente van Christus vormden de middeleeuwen een gevaarvolle tijd. Het evangelie was uit het oog verloren, de godsdienstige vormen namen de overhand en de mensen werden belast met harde buitensporige eisen. Zij werden niet alleen geleerd om naar de paus als hun middelaar te kijken, maar ook om op hun eigen werken te vertrouwen voor verzoening der zonden. Lange bedevaarten, boetedoeningen, relikwieën verering, de bouw van kerken, schrijnen en altaren en het betalen van grote sommen geld aan de kerk – dit en vele soortgelijke handelingen werden opgelegd om de wraak van God te kalmeren om zeker te zijn van Zijn gunst; alsof God een mens is, die men door kleinigheden zou kunnen ergeren of door geschenken en boetedoeningen zou kunnen kalmeren!

De duisternis scheen steeds dichter te worden. De beelden verering begon algemeen te worden. Men stak kaarsen aan voor de beelden en zond gebeden tot hen op. De meest absurde en bijgelovige gewoonten hadden de overhand. Het verstand van de mensen werd zo gecontroleerd door bijgeloof dat de rede schijnbaar zijn invloed verloren had. Daar de priesters en bisschoppen zelfzuchtig, sensueel en corrupt waren, kon men slechts verwachten dat de mensen die voor leiding naar hen keken, zouden afglijden naar onwetendheid en verdorvenheid.

"Dat de kerk van Rome meer onschuldig bloed heeft vergoten dan enig ander instituut dat ooit bestaan heeft onder de mensheid, zal niet in twijfel getrokken worden door protestanten die in voldoende mate kennis hebben van de geschiedenis. ... Het is onmogelijk een volledige voorstelling te vormen van de menigte van haar slachtoffers." W.E.H. Lecky, *History of the Rise and Influence of the Spirit of Rationalism in Europe*, deel 2, pag. 32, uitgave 1910. **Men schat ... een gemiddelde van 40.000 religieuze moorden voor ieder jaar dat het pausdom bestaat.** John Dowling, *The History of Romanism*, pagina's 541-542.

keken de mensen naar de paus en de door hem gevolmachtigde priesters en prelaten. Men leerde dat de paus hun aardse middelaar was en dat niemand tot God kon komen zonder hem; ja, hij stond voor hen in de plaats van God en daarom kwam hem onvoorwaardelijke gehoorzaamheid toe. Een afwijking van zijn eisen was voldoende oorzaak om de strengste straffen op te leggen op de lichamen en de zielen van de overtreders. Op deze wijze leidde men het volk weg van God, naar feilbare, dwalende en wrede mensen en zelfs tot de vorst der duisternis zelf, die door hen zijn macht

DE LAATSTE WAARSCHUWING AAN DE WERELD

De hoogmoedige paus

HET pausdom ging in zijn aanmatiging nog een stap verder, Paus Gregorius VII verkondigde in de elfde eeuw de volmaaktheid van de rooms-katholieke kerk. Onder de stellingen die zij naar voren bracht, was een verklaring dat de kerk zich nooit vergist en zou zich volgens de Heilige Schrift nooit vergissen. Maar een Bijbels bewijs ging niet gepaard met deze bewering. De trotse paus maakte er ook aanspraak op, dat hij keizers kon afzetten en verklaarde dat geen zin die hij uitsprak door iemand zou kunnen worden herroepen, maar dat het zijn voorrecht was de beslissingen van alle anderen te herroepen. Hoe treffend is het contrast tussen de aanmatigende arrogantie van deze trotse paus en de zachtmoedigheid en mildheid van Christus, Die van Zichzelf zegt: Ik sta aan de deur van het hart en klopt om binnen gelaten te worden, en Die Zijn discipelen leerde: "Wie onder u de eerste wil zijn, zal uw dienstknecht zijn." Mattheüs 20:27.

"Paus Johannes Paulus II vroeg om vergeving voor de katholieke-pro-testantse oorlogen in Europa gedurende de contra-reformatie." U.S. News and World Report, 3 juli 1995.

Deze en soortgelijke berichten erkennen indirect de verantwoordelijkheid voor de miljoenen martelaren gedurende de duistere Middeleeuwen. De Bijbel voorspelt, dat in een korte, op handen zijnde crisistijd het pausdom en zijn aanhangers weer de burgerlijke macht zullen gebruiken om andersdenkenden te controleren.

De duisternis neemt toe

DE volgende eeuwen getuigen van een voortdurende toename van dwalingen in de door Rome gebrachte dogma's. Reeds voor de oprichting van het pausdom waren de leerstellingen van de heidense filosofen onder de aandacht gebracht en zij oefenden invloed in de kerk uit. Vele zogenaamde bekeerden hingen nog altijd de leerstellingen van hun heidense filosofie aan. Zij gingen niet alleen voort om ze voor zichzelf te bestuderen, maar drongen ze ook anderen op om hun invloed onder de heidenen uit te breiden. Op die manier werden ernstige dwalingen in het christelijk geloof opgenomen. Daaronder vooral de leer van de natuurlijke onsterfelijkheid van de mens en zijn bewustzijn na de dood. Deze leer vormde de het beginsel waarop Rome het aanroepen van heiligen en de verering van de maagd Maria grondvestte. Daaruit ontstond ook de in het pauselijk geloof opgenomen dwaalleer van de eeuwige pijniging voor de onboetvaardigen.

Daarmee werd de weg voorbereid tot invoering voor nog een andere heidense uitvinding, hetgeen Rome het vagevuur noemde en die zij aanwendde om de lichtgelovigen en bijgelovigen massaal angst in te

"De paus is niet alleen de plaatsvervanger van Jezus Christus, maar is Christus zelf, verborgen onder een sluier van vlees." The Catholic National, juli 1895.

boezemen. Deze dwaalleer zegt dat er een plaats van kwelling is, waarin de zielen van diegenen die niet de eeuwige verdoemenis verdienen hebben, de straf voor hun zonden moeten ondergaan. Wanneer zij bevrijd zijn van alle onreinheden, worden zij toegelaten tot de hemel.

Het financiële aspect

NOG een andere leugen was noodzakelijk om Rome in staat te stellen om van de angsten en ondeugden van haar aanhangers te profiteren. Dit werd verschaft door de leer van de aflaat. De volledige vergeving van alle vroegere, tegenwoordige en toekomstige zonden, alsmede de kwijtschelding van alle verdiende straffen en kwellingen beloofde men diegenen, die deelnamen aan de oorlogen van de paus, die zijn wereldse macht wilde uitbreiden, om zijn vijanden te bestraffen en om diegenen uit te roeien die het waagden zijn geestelijke opperheerschap te ontkennen. Bovendien leerde men de mensen dat zij door het geven van geld aan de kerk zich van zonden konden bevrijden en eveneens de zielen van hun overleden vrienden uit de kwellende vlammen konden bevrijden. Door zulke methoden vulde Rome zijn schatkisten en ondersteunde de pracht, luxe en ondeugden van de voorgewende vertegenwoordiger

van Hem, "Die geen plaats had om Zijn hoofd neer te leggen." Mattheüs 8:20.

Het voortbrengsel van de Schepper

DE schriftuurlijke instelling van het Heilig Avondmaal werd door het afgodische misoffer vervangen. Katholieke priesters beweerden dat door middel van hun wijwoorden, eenvoudig brood en wijn in het "lichaam en bloed" van Christus veranderde. Kardinaal Wiseman schrijft: "In de gezegende Eucharistie is de werkelijke aanwezigheid van het Lichaam en Bloed van Onze Here Jezus Christus, bewezen uit

"Door het belijden van het geloof, in strijd met de kerk van Rome, toont de geschiedenis aan dat meer dan honderd miljoen mensen de marteldood stierven." Brief Bible Readings, pag. 16.

"Op 24 augustus, 1572 vermoorden rooms-katholieken in Frankrijk, onder Jezuitische invloed, binnen twee maanden 70.000 protestanten. De paus verheugde zich, toen hij het bericht van dit succesvolle resultaat ontving." Western Watchman, 21 november, 1912 (katholiek).

de Schrift," lecture 8, sec. 3 par. 26. Met deze godslasterlijke aanmatiging maakten zij openlijk aanspraak op de scheppende macht van God, de Schepper van alle dingen. Men eiste van christenen onder bedreiging van de doodstraf, hun geloof op te geven en deze ontzettende hemelgerende dwaalleer te erkennen. Grote aantallen die weigerden gaf men over aan de vlammen.

Miljoenen martelaren

IN de dertiende eeuw werd het meest gevreesde werktuig van het pausdom ingevoerd - de inquisitie.

De vorst der duisternis werkte hand in hand met de leiders van de pauselijke hiërarchie. In hun geheime vergaderingen werden de gemoederen van boze mensen door satan en zijn engelen beheerst, terwijl onzichtbaar een engel van God in hun midden stond, die de vreselijke aantekeningen van hun onrechtvaardige decreten noteerde en de geschiedenis van hun daden die voor menselijke ogen te gruwelijk waren, opschreef. De verminkte lichamen van miljoenen martelaren riepen tot God om vergelding van die afvallige macht.

Volledige duisternis

HET pausdom werd een werelddictatuur. Koningen en keizers bogen zich voor de verordeningen van de rooms-katholieke paus. Hij scheen het lot van de mensen voor tijd en eeuwigheid te bestemmen. Honderden jaren lang nam men de leerstellingen van Rome stilzweigend op grote schaal aan en voerden rituelen van Rome eerbiedig door. Haar feesten werden in 't algemeen gevierd. Haar geestelijkheid werd vereerd en mild ondersteund. Nooit heeft de roomse kerk sindsdien grotere waardigheid, heerlijkheid en macht verworven.

Grenzeloze ontarding

MAAR "de middag van het Pausdom was de middernacht van de wereld." – J.A. Wylie, *De Geschiedenis van het protestantisme*, deel I, hoofdstuk 4. De Heilige Schrift was bij het volk en zelfs bij de priesters vrijwel geheel onbekend. Evenals de oude Farizeeërs haten de pauselijke leiders het licht, dat hun zonden ontmaskeren zou. Omdat zij Gods wet, de maatstaf van gerechtigheid verwijderd hadden, konden zij hun macht ongehinderd uitoefenen en hun verdorvenheid onbegrensd uitoefenen. Bedrog, hebzucht en losbandigheid triomfeerden. De mensen schrokken voor geen enkele misdaad terug, die rijkdom of positie kon verschaffen. De paleizen van de pausen en prelaten waren oorden van afschuwelijke uitspattingen. Enkele van de regerende pausen en prelaten waren schuldig aan zulke onbeschrijfelijke misdaden, dat wereldse heersers probeerden, deze hoogwaardigheids-bekleders van de kerk af te zetten. Men vond ze te bedorven om hen nog langer te dulden. Gedurende eeuwen stagneerden ontwikkeling, kunst en civilisatie in Europa. Het christendom was moreel en intellectueel verlamd.

Het Protest van de Reformatoren

DOOR gebrek aan kennis van het Woord van God, was het pausdom in staat gedurende de middeleeuwen de wereld te regeren. Aan het einde van die tijd, toen zich een begrip van Gods Woord ontplooidde, begonnen mannen tegen de dwalingen van die tijd te protesteren. Deze protestantse reformatoren bevrijdden zich van de banden der dwaling en het bijgeloof en begonnen het licht van Gods Woord te laten schijnen. Toen zij de leerstellingen in Gods Woord begrepen, zagen zij in dat zij moesten protesteren en zich keren tegen de dwalingen van het katholicisme, als ze God trouw wilden zijn. Daarom noemde men hen protestanten. Nog eens in de geschiedenis van deze planeet is de kennis van Gods

Woord in vergetelheid geraakt. Vergelijk het begrip van de reformatoren aangaande het pausdom met het geloof van deze moderne generatie.

Het pausdom aangeklaagd

MAARTEN Luther zei: "Ik weet dat de paus de antichrist is en dat zijn Heilige Stoel tot satan zelf behoort. Het pausdom is de vervolgende macht onder leiding van de paus, om zielen te vangen en te vernietigen."

Charles Spurgeon zei: "Wij moeten met verstandige vrijmoedigheid diegenen waarschuwen, die tot de dwalingen van Rome neigen; wij moeten hen de donkere daden van het pausdom bekend maken."

John Knox zei dat de paus "de ware antichrist" is. John Wesley zei van het pausdom: "Het belichaamt in de meest natuurlijke zin de mens der wetteloosheid, omdat het alle soorten van zonde mateloos vermeerderd."

Johannes Calvijn zei: "Wij noemen de paus de antichrist."

Protestanten vergeten hun verleden

VANDAAG de dag hebben de nakomelingen van die trouwe martelaren vergeten, waarom zij zichzelf protestanten noemden. Overdenk het volgende:

"Voor de protestanten is het tijd tot de herder (de paus) te gaan en te zeggen: Wat moeten wij doen om naar huis te komen?"

Dr. Robert Schuller, *Los Angeles Herald Examiner*, 19 sept., 1987.

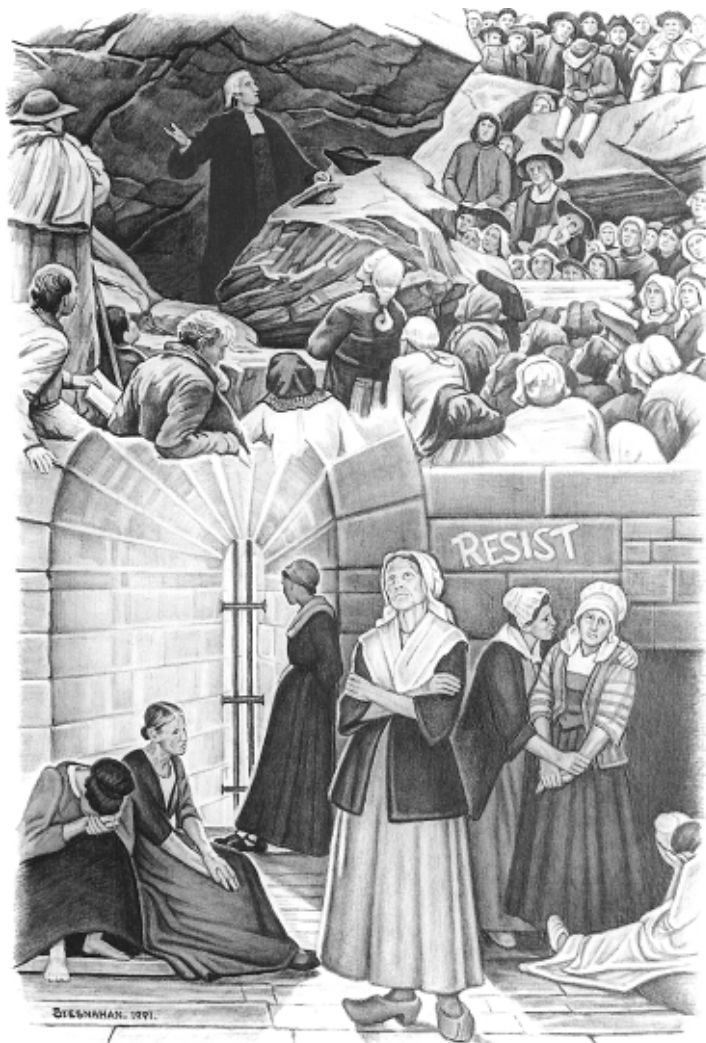
"Leiders van Amerikaansprotestantse en oost-orthodoxe kerken, die vrijdag met paus Paulus II bijeen kwamen, begroeten hun eerste verstrekkende representatieve discussie als een mijlpaal op de weg naar grotere eenheid. ... Eerw. Donald Jones, lid van de verenigde methodisten kerk en voorzitter van de afdeling godsdienstige studie aan de universiteit van South Carolina, noemde het 'de meest betekenisvolle oecumenische ontmoeting van de eeuw'. ... Eerw. Paul A. Crow Jr., uit Indianapolis, oecumenisch lid van het dagelijks bestuur van de Christian Church (volgelingen van Christus), noemde dit treffen als 'een nieuwe dag in de oecumenische beweging', die een toekomst opent

waarin God "ons bij elkaar brengt." *The Montgomery Advertiser*, 12 sept., 1987.

"Als het katholicisme in de toekomst nog katholieker wordt, hetgeen ik onder de huidige paus verwacht, dan worden de theologische verschillen scherper, maar onze verbindingen met de katholieken tegen de seculaire cultuur kunnen dieper worden. Ik, wat mij betreft, ben bereid tot een overeenkomst." David Wells, *Eternity magazine*, sept., 1987.

"De protestantse en de katholieke charismatische opvatting over het christelijk leven is in alle bedoelingen en doeleinden identiek. Is dit niet belangrijk voor de toekomst?" J.I. Packer, *Christianity Today*, 22 juni, 1992.

Het protestantisme heeft haar wortels vergeten. Het was er voor bestemd, de dwaalleringen van Rome te weerstaan en ze aan de kaak te stellen. Nu wil zij ze omarmen. Nu, terwijl de gehele wereld kort voor de laatste aanval van Rome staat, sluiten voormalige vijanden een verbond. De protestantse wereld heeft vergeten, dat zij in een eeuwige strijd betrokken is. Zij verwaarloost haar kennis van Gods woord bereidwillig, daarom wacht ook voor haar de ondergang. ✎

Wet en orde, de werkelijke strijdvraag

VANAF het begin van de grote strijd in de hemel is het satans bedoeling Gods wet omver te werpen. Mensen te misleiden en hen op deze wijze ertoe te brengen Gods wet te overtreden, dat is het doel wat hij volhardend volgt. Of dit nu bereikt wordt doordat men de gehele wet verwerpt of slechts een gebod, de uitkomst is uiteindelijk hetzelfde. "Want wie de gehele wet zal houden, en in één struikelt, die is schuldig geworden aan alle." Jacobus 2:10.

Om de goddelijke geboden te verachten, heeft satan de leerstellingen van de Bijbel verkeerdt weergegeven. Op die manier werden dwalingen in het geloof van duizenden gepland, die beweren dat ze in de Bijbel geloven. De laatste grote strijd tussen waarheid en dwaling zal de uiteindelijke beslissing brengen in de langdurige strijd aangaande Gods wet. Wij staan nu op het punt aan die strijd deel te hebben – een strijd tussen de geboden van God en de wetten van de mensen, tussen de godsdienst van de Heilige Schrift en de religie van fabels en overleveringen.

Het ongelooft neemt in schrikwekkende mate toe, niet alleen in de wereld, echter ook in de kerk. Velen loochenen de leerstellingen, die eigenlijk de pilaren van het christelijk geloof zijn. De verheven werkelijkheid van de schepping zoals die door de geïnspireerde schrijvers worden uitgebeeld, de val van de mens, de verzoening en de eeuwige geldigheid van Gods geboden worden door een groot deel van zogenaamde christelijke wereld in feite, hetzij geheel of gedeeltelijk verworpen. Veel predikanten leren hun kerkleden en veel professoren en leraars onderwijzen hun leerlingen, dat Gods wet veranderd of opgeheven is. En diegenen, die de inzettingen van Gods wet nog altijd als geldig bezien, verdienen, zo meent men, niet anders dan spot en verachting.

Leerstellings afgodendienst

WIE de waarheid verwerpt, verwerpt ook haar Schepper, en die Gods wet met voeten treedt, ontkent de autoriteit van de Wetgever. Het is even gemakkelijk een afgod van valse leerstellingen en theorieën te maken als een afgodsbeeld uit hout en steen te vervaardigen. Satan stelt Gods eigenschappen zo verwrongen voor, dat hij de mensen ertoe leidt zich een onjuist beeld van Hem te vormen. Een filosofische afgod heeft voor velen God onttroont en Zijn plaats ingenomen, terwijl slechts weinigen de levende God aanbidden, gelijk Hij en Zijn Woord in Christus en in de werken van de schepping geopenbaard wordt. Duizenden verafgoden de natuur, terwijl zij de God der natuur afwijzen. Hoewel in een andere vorm, bestaat heden in de christelijke wereld afgodendienst precies zoals in het oude Israël in de tijd van Elia. De god van vele zogenaamde mannen, filosofen, dichters, politici, journalisten – de god uit voorname en elegante kringen, van vele colleges en universiteiten, ja soms zelfs theologische instituten is niet veel beter als Baäl, de zonnegod van de Feniciërs.

Geen van door de christelijke wereld aanvaarde dwalingen botst krachtiger tegen de autoriteit van de hemel,

niets is rechtstreeks tegengesteld aan de stem van het geweten, niets is schadelijker in zijn gevolgen dan de moderne leers-tellingen die zo snel vaste grond vinden, dat Gods wet niet langer bindend is voor de mensheid. Veronderstel dat de predikanten openlijk zouden leren, dat de grondwet, die in ons land de rechten van de burgers beschermt, niet bindend is, omdat ze de vrijheid van de mensen beperkt en daarom niet gehoorzaamd behoort te worden. Hoe lang zouden dergelijke mannen op de kansel getolereerd worden? Is de geringschatting van staatswetten en nationale wetten soms een zwaarwegender overtreding dan de geringschatting van de goddelijke geboden, die het fundament zijn van alle regeringen?

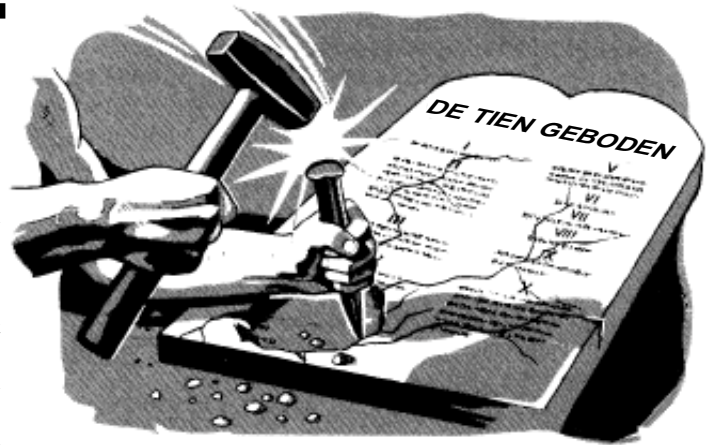
Zonde houdt op zonde te zijn

OVERAL waar men Gods geboden afwijst, houdt de zonde op zondig te lijken of gerechtigheid wenselijk te blijken. Diegenen, die weigeren om zich aan Gods heerschappij te onderwerpen, zijn volledig onbekwaam zich te beheersen. Door hun verderfelijke leerstellingen wordt de geest van rebellie in de harten van kinderen en jongeren geplant, die zich van nature niet graag laten leiden. Een wetteloze, onbeteugelde toestand van de samenleving is het gevolg. Terwijl zij de lichtgelovigheid van hen die Gods geboden houden, bespotten, neemt de massa begerig satans misleidingen aan. Zij geven aan hun begeerte de vrije loop en praktiseren de zonden, die de oordelen over de volkeren hebben gebracht.

De samenleving in verwarring

DE mening dat de mensen Gods geboden niet langer in acht behoeven te nemen, heeft de morele kracht van de gemeenschap reeds verzwakt en de sluisdeuren van ongerechtigheid op de aarde geopend. Wetteloosheid, uitpattingen en corruptie overstroomden ons als een overstelpende vloed. Satan is aan het werk en heeft zelfs zijn vlag geplant in christelijke gezinnen. Er heerst nijd, argwaan, huichelarij, vervreemding, wedijver, strijd, trouwbreuk en bevrediging van allerlei lusten. Het gehele systeem van religieuze grondbeginselen en leerstellingen, die de basis en het kader van het leven behoorden te vormen, schijnen te wankelen en staan op het punt om ineen te storten.

Zelfs zware misdadigers ontvangen, als men hen voor hun vergrijpen in de gevangenis opsluit, vaak geschenken en aandacht alsof ze een benijdenswaardige onderscheiding hadden behaald. Grote publiciteit schenkt men aan hun karakter en misdaden. De pers publiceert de weerinwekkende bijzonderheden van hun misdaden en leert op die manier anderen hoe men bedriegt, rooft, en vermoordt; en satan triomfeert over het succes van zijn helse plannen. De verdwaasdheid van verdorvenheid, moedwillig doden, de schrikbarende toename van

onmatigheid en ongerechtigheid in allerlei omvang, zou alle godvrezende mensen wakker moeten schudden, om te onderzoeken wat tegen de stroom van het kwaad gedaan kan worden.

De Bijbel is nu verworpen.

ONGERECHTIGHEID en geestelijke duisternis, die het onvermijdelijke gevolg waren van het onderdrukken van de Bijbel onder het oppergezag van Rome, hebben de overhand gekregen. Maar waar wordt de oorzaak gevonden van het wijdverspreide ongelooft, het verwerpen van Gods wet, en de daaruit volgende verdorvenheid, onder het volle licht van het evangelie in een tijd van godsdienstvrijheid? Nu, omdat satan niet langer de wereld onder zijn beheer kan houden door hen de Bijbel te ontnemen, grijpt hij naar andere middelen om hetzelfde doel te bereiken. Hij vernietigt het geloof in de Bijbel, dit dient zijn doel net zo goed als het vernietigen van de Bijbel zelf. Door de opvatting dat Gods wet niet bindend is, brengt hij de mensen even succesvol er toe om die te overtreden, alsof deze geboden hen volkomen onbekend zijn. Evenals in vroegere tijden voert hij zijn plannen ook nu uit door middel van de kerk. De huidige geloofsgemeenschappen hebben hun oor gesloten voor die onpopulaire waarheden, die in de Heilige Schrift duidelijk naar voren worden gebracht. Doordat zij die bestreden hebben, zijn ze tot verklaringen en standpunten gekomen, die het zaad van de twijfel veruitgestrooid hebben.

Door zich aan de pauselijke dwalingen vast te klampen, dat de mens van nature onsterfelijk is en ook na de dood bij bewustzijn is, hebben zij de enige bescherming tegen de misleidingen van het spiritisme verworpen. De leer van de eeuwige pijn heeft velen het geloof in de Bijbel ontnomen. Wanneer de zondag verplicht wordt gesteld voor het volk, en wanneer men bemerkt dat het vieren van de sabbat, de zevende dag van de week, door God voorgeschreven is in de Tien Geboden, verklaren veel populaire leraars dat Gods wet niet meer bindend is, om zichzelf te bevrijden van een plicht, die zij onwillig zijn te vervullen. Op die manier verwerpen zij de wet en de sabbat tezamen. Als de hervorming van de sabbat vooruitgaat, zal vrijwel iedereen Gods wet opzij zetten en zo het vierde gebod uit de weg gaan. ✎

Waar komt satan, de zaaier van het kwaad, vandaan?

De Oorsprong van de Zonde

VOOR velen is het ontstaan van de zonden en de reden van haar bestaan een bron van grote verbijstering. Zij zien het werk van de boze met haar vreselijke gevolgen van verdriet en verwoesting, en zij vragen zich af, hoe kan dit alles onder de heerschappij van God gebeuren, Die oneindig wijs, oneindig machtig en oneindig liefdevol is.

Het is onmogelijk om de oorsprong van de zonde te verklaren om zodoende een oorzaak voor haar bestaan te geven. Voldoende kan echter haar oorsprong en haar uiteindelijke aard begrepen worden, om volledig de rechtvaardigheid en de goedheid van God te bewijzen, in het afrekenen met het kwaad. De zonde is een indringer wiens tegenwoordigheid niet verklaard kan worden. Als men haar zou kunnen verontschuldigen of een andere oorzaak voor haar bestaan zou kunnen vinden, zou ze ophouden om zonde te zijn. De enige ware definitie voor zonde staat in Gods Woord; het is "de overtreding van Gods wet."

Gods liefde tegenover hoogmoed

DE wet der liefde is het fundament van Gods regering, het geluk van alle schepselen hangt af van haar volledige harmonie met Zijn geweldige beginselen van rechtvaardigheid. God wenst dat al Zijn schepselen Hem in liefde dienen, en dat zij Hem hulde brengen die voortkomt uit een verstandelijke waardering voor Zijn karakter. Hij heeft geen genoeg in afgedwongen trouw en schenkt aan allen een vrije wil, opdat zij Hem vrijwillig zouden kunnen dienen. Maar er was er een, die Zijn vrijheid misbruikte. De zonde ontstond door satan. God had hem direct na Christus het meest geëerd, in macht en aanzien was hij de hoogste onder de bewoners van het heelal. Vóór zijn val was Lucifer de eerste van de beschuttende cherubs, heilig en onbevlekt. Zie Ezechiël 28:12-15.

Lucifer had met God in harmonie kunnen leven, geliefd en geëerd door alle engelen. Hij had zijn hoge eigenschappen verder tot een zegen voor allen en tot eer van Zijn Schepper kunnen gebruiken. Maar zo zegt de profeet: "Trots was uw hart op uw schoonheid, met uw

luister hebt u ook uw wijsheid teniet doen gaan." Ezechiël 28:17. Geleidelijk aan gaf Lucifer toe aan zijn zelfverheffing. "En gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijk stellen." Jesaja 14:13,14. In plaats van daarna te proberen, God door de genegenheid en trouw van Zijn schepselen te verheffen, probeerde Lucifer hun dienst en hun verering voor zichzelf te winnen. Doordat hij de waardigheid begeerde, die de oneindige Vader aan Zijn Zoon verleend had, streefde deze engelenvorst naar een macht die het uitsluitende voorrecht van Christus was.

De Zoon van God was de erkende Regent van de hemel en één met de Vader in macht en autoriteit. God beraadslaagde in alle dingen met Christus, maar Lucifer maakte Hij niet in dezelfde mate deelgenoot van Zijn plannen. "Waarom", zo vroeg de machtige engel, Lucifer, zich af "zou Christus de opperheerschappij moeten hebben? Waarom wordt Hij hoger geëerd dan ik?"

De duistere Middeleeuwen herhalen zich

HET beleid van Satan in de laatste strijd tegen Gods volk is hetzelfde als die hij aanwendde bij het begin van de grote strijd in de hemel. Hij beweerde, dat hij ernaar zocht om de duurzaamheid van de goddelijke regering te bevestigen, terwijl hij iedere poging aanwendde om haar omver te werpen. En in het werk, dat hij zodoende probeerde te voltooien klaagde hij de trouwe engelen aan. Hetzelfde beleid van bedrog kenmerkte de geschiedenis van de roomse kerk. Zij beleeft te handelen als de stedehouder van de hemel, terwijl zij haarzelf trachtte te verhogen boven God en Zijn wet te veranderen. Onder de heerschappij van Rome, werden diegenen die gedood werden voor hun trouw aan het evangelie uitgemaakt als boosdoeners; er werd gezegd dat zij een verbond met satan hadden gesloten. Elk mogelijk middel werd gebruikt om hen te overladen met verwijten, met het doel om hen in de ogen van het volk en zelfs zichzelf als de gemeenste misdadigers te beschouwen. Dit zal zich weer herhalen. Terwijl satan diegenen die Gods wet eerbiedigen, zoekt te vernietigen, zo zal hij ervoor zorgen, dat zij als wetsovertreders worden beschuldigd, als mensen die God onteren en de oordelen over de wereld brengen.

Dwang door wreedheid

GOD dwingt de wil of het geweten nooit; maar satan neemt altijd de toevlucht tot dwang door wreedheid om zodoende macht te verkrijgen over

diegenen, die hij anders niet kan verleiden. Door angst of geweld poogt hij het geweten te regeren om voor zichzelf verzekerd te zijn dat hij gehuldigd wordt. Om dit doel te bereiken werkt hij door godsdienstige wereldse gezagsorganen, ten einde hen te bewegen menselijke wetten af te dwingen die strijdig zijn met Gods wet.

Diegenen die de bijbelse sabbat eren, zullen beschouwd worden als vijanden van wet en orde, die de morele beperkingen van de maatschappij afbreken, anarchie en corruptie veroorzakend, en Gods oordelen over de wereld afroepen. Hun gewetensbezwaren zullen worden beschouwd als koppigheid, hardnekkigheid en verachting voor gezag. Zij zullen beschuldigd worden van ontrouw aan de regering. Predikanten die de verplichting van de goddelijke wet zullen ontkennen, prediken dat men de plicht heeft om het burgerlijk gezag te gehoorzamen, hetgeen door God verordineert is. In rechtszalen en gerechtshoven zullen diegenen die Gods geboden houden, schuldig verklaren en in een verkeerd daglicht gesteld worden. Een valse schijn zal aan hun woorden worden gegeven, alsmede de ongunstigste verklaring aan hun motieven.

Licht vervangen door duisternis

DAAR de protestantse kerken de duidelijke, schriftuurlijke argumenten ter verdediging van Gods wet verwerpen, zullen zij ernaar verlangen

"Daarom eist de katholieke kerk ook het recht op van dogmatische intolerantie met betrekking tot haar leer op en is het onjuist, haar te verwijten om het uitoefenen van dit recht. ... Zij beschouwt dogmatische intolerantie niet alleen als haar onbetwistbare recht, maar ook een heilige plicht. ... Volgens Romeinen 13:4, hebben de wereldse autoriteiten het recht om vooral ernstige misdaden, met de dood te straffen, daaruit volgt dat 'kettters' niet alleen geëxcommuniceerd, maar ook gedood mogen worden." *The Catholic Encyclopedia*, uitgave 1911, Deel 14, pag. 766, 768.

diegenen wiens geloof zij niet teniet kunnen doen, tot zwijgen te brengen. Ofschoon zij hun eigen ogen voor de werkelijkheid sluiten, volgen zij nu een koers die zal leiden tot het vervolgen van diegenen die plichtsgetrouw weigeren te doen, wat de rest van de christelijke wereld doet, namelijk de eisen van de pauselijke sabbat te erkennen.

Diegenen die de bijbelse sabbat eren, zullen aangeklaagd worden als vijanden van wet en orde.

DE LAATSTE WAARSCHUWING AAN DE WERELD

Met geheimzinnigheid omringd

SATAN genoot hoog aanzien en al zijn daden waren zo zeer met geheimzinnigheid omkleed, dat het moeilijk was om de engelen de ware aard van zijn handelingen te onthullen. Omdat de zonde zich niet volledig ontplooid had, zou zij niet zo kwaad lijken als ze was. Tot dan toe had zij in Gods heelal geen plaats gehad, en de heilige wezens hadden geen begrip van haar aard en kwaadaardigheid. Zij konden de vreselijke gevolgen niet overzien die daaruit zouden voortvloeien, door Gods wet terzijde te zetten. In Zijn omgang met de zonde, kon God alleen handelen naar rechtvaardige en waarachtige beginselen. Satan kan vleierij en misleiding gebruiken, hetgeen God nooit zou kunnen doen. De wanklank die zijn eigen gedrag veroorzaakt had, legde satan ten laste aan Gods wet en regering. Al het boze, verklaarde hij, was het gevolg van goddelijk wanbeheer. Hij beweerde dat hij Gods reglementen wilde verbeteren. Daarom was het noodzakelijk, dat het doel van zijn ambities openbaar werd en de uitwerking van zijn voorgenomen veranderingen van Gods wet, zich zou openbaren.

Zijn eigen werk moest hem veroordelen. Satan had vanaf het begin beweerd, dat hij niet rebelleerde. Hij moet de tijd krijgen om zichzelf door zijn boze daden te openbaren. Het gehele universum moet

Vrijheid van geweten ontkend

DE hoogwaardigheidsbekleders van de kerk en de staat zullen zich verenigen om alle maatschappelijke groeperingen om te kopen, te overtuigen of te dwingen de zondag te eren. Het gebrek aan goddelijke autoriteit zal worden aangevuld door onderdrukkende verordeningen. Politieke corruptie vernietigt de liefde tot rechtvaardigheid en eerbied voor de waarheid; en zelfs in het vrije Amerika zullen regeerders en wetgevers zwichten voor de populaire eis om de zondagsviering door de wet af te dwingen om zodoende de gunst van het publiek te winnen. Vrijheid van geweten, die zo'n groot offer heeft geëist, zal niet meer worden gerespecteerd. In de spoedig naderende strijd zullen we de woorden van de profeet toegelicht zien: "En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben." Openbaring 12:17. In tegenstelling tot diegenen die Gods geboden en het geloof van Jezus bewaren, wijst de derde engel naar een andere groep, tegen wiens dwalingen een plechtige en vreselijke waarschuwing wordt geuit: "Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkten op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toebereid in de beker van Zijn toorn." Openbaring 14:9-10.

Een juiste uitlegging van de aangewende symbolen is noodzakelijk om deze boodschap te begrijpen. **Wat stelt het beest, het beeld en het merkten voor?**

getuige zijn van de ontmaskering van de bedrieger.

Dezelfde geest

DEZELFDE geest, die de rebellie in het universum aanmoedigde, voedt nog altijd de opstand op aarde. Satan zette hetzelfde beleid voort bij de mensheid, die hij gebruikte bij de engelen. Door dezelfde verkeerde voorstelling van Gods karakter te geven, zoals hij dat deed in de hemel, zorgde hij ervoor dat God als streng en heerszuchtig wordt beschouwd, en zodoende verleidt satan de mensen tot zonde. Toen hij in zoverre resultaat boekte, verklaarde hij, dat Gods onrechtvaardige beperkingen de mensen ten val hadden gebracht, gelijkertijd zij ook hem tot opstand hadden gebracht. God bewees Zijn liefde door de opoffering van Zijn enig geboren Zoon, om voor de gevallen mensheid te sterven. In de verzoening wordt het karakter van God geopenbaard. Het kruis is voor het gehele universum het machtige bewijs daarvoor, dat de zondige weg die Lucifer insloeg, in geen enkel opzicht Gods regering ten laste kan worden gelegd.

Meer dan verlossing

HET was niet alleen om de verlossing van de mens tot stand te brengen dat Christus op aarde kwam om te lijden en te sterven, maar Hij kwam ook om de wet "heerlijk en groot" te maken.

Jesaja 42:21. Niet alleen opdat de bewoners van deze wereld de wet in acht zouden nemen, zoals het behoort, maar om alle werelden in het universum te bewijzen dat Gods wet onveranderlijk is. Zouden de eisen van de wet terzijde geschoven kunnen worden, dan had Gods Zoon Zijn leven niet behoeven te geven, om de overtreding te verzoenen. De dood van Jezus bewijst de onveranderlijkheid van de wet.

Bij de uiteindelijke voltrekking van het oordeel zal men zien, dat er voor de zonde geen rede is. Hetgeen aan het kruis op Golgotha geschiedde, verkondigt het ganse heelal, dat de wet onveranderlijk is en het loon van de zonde de dood is. Toen Jezus kort voordat Hij stierf, uitriep: "Het is volbracht," luidde de doods-klok voor satan. De grote strijd die zo lang duurde was beslist en de definitieve uitdelging van het kwaad was bezegeld. Het gehele universum is getuige geweest van de aard en natuur van de zonde.

Vrijheid van geweten dat zo'n groot offer heeft gebracht, zal niet langer gerespecteerd worden.

Uitleg van de symbolen

De draak

DE profetische lijn waarin deze symbolen worden gevonden, begint met de draak in Openbaring 12, die Christus trachtte te doden bij Zijn geboorte. Van de draak wordt gezegd, dat hij satan is (Openbaring 12:9); hij was het die Herodes aanzette om de Redder te doden. Gedurende de eerste eeuwen en het christelijk tijdperk was satans belangrijkste wapen het Romeinse Rijk, waarin het heidendom de overheersende godsdienst was. Terwijl de draak in de eerste plaats satan vertegenwoordigt, is hij in de tweede plaats, een symbool van het heidens Rome.

Het panterachtige beest

IN hoofdstuk 13 (verzen 1-10) wordt een ander dier beschreven, "gelijk een panter" aan wie de draak - Satan en het Heidense Rome - "zijn macht, zijn troon, en groot gezag gaf." Dit panterachtige beest, zoals de meeste protestanten geloofden, vertegenwoordigt het pausdom, dat de macht, troon en gezag van het oude Romeinse Rijk opvolgde. Van dit panterachtige dier wordt gezegd: "En hem werd

een mond gegeven, die grote woorden en gods-lastering spreekt; en hem werd macht gegeven dit twee en veertig maanden lang te doen. En het beest opende

zijn mond tot lastering tegen God, om Zijn naam, Zijn tent en hen te lasteren, die in de hemel wonen. En hem werd gegeven om oorlog te voeren en hen te

DE LAATSTE WAARSCHUWING AAN DE WERELD

overwinnen; en hem werd macht gegeven over elke stam en natie en taal en volk." Deze profetie is bijna identiek aan de beschrijving van de kleine horen in Daniël 7 en verwijst ongetwijfeld naar het pausdom. "En hem werd macht gegeven dit twee en veertig maanden lang te doen." De profeet zegt: "Ik zag een van zijn hoofden als ten dode gewond." Dan zegt de profeet weer: "Indien iemand met het zwaard zal doden, dan moet hij zelf met het zwaard gedood worden." Openbaring 13:10. De twee en veertig maanden zijn gelijk aan drie en een half jaar (een tijd, tijden en een halve tijd) of 1260 jaren uit Daniël 7 – de tijdsduur waarin het pausdom Gods volk onderdrukte. Deze periode begon in 538 na Christus met het oppergezag van het pausdom en eindigde in 1798. Het Franse leger nam op die tijd de paus gevangen, waardoor het pausdom een dodelijke wonde ontving en de voorspelling werd vervuld: "Indien iemand in de gevangenis voert, dan gaat hij in gevangenschap." Openbaring 13:10.

Amerika in de profetie

Op deze plaats wordt een nieuw symbool voorgesteld. De profeet zegt: "En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde, en het had twee horens als die van een lam." Openbaring 13:11. Het uiterlijk en de wijze van het ontstaan van dit dier duidt aan dat de natie, die afgebeeld wordt niet hetzelfde is, als diegenen die onder de voorgaande symbolen worden voorgesteld. De grote koninkrijken die de wereld geregeerd hebben, werden door de profeet als roofdieren voorgesteld, die opkwamen toen "de vier winden des hemels de grote zee in beroering brachten." Daniël 7:2. In Openbaring 17 verklaart een engel: "De wateren die u gezien hebt ... zijn volkeren en naties en talen." Openbaring 17:15. Winden zijn symbolen van strijd. De vier winden des hemels, die de grote zee in beroering brengen, stellen de vreselijke tonelen van strijd en revolutie voor, waardoor koninkrijken macht hebben verkregen.

Het komt uit de aarde

MAAR het beest met de horens van het lam kwam "uit de aarde" op. Openbaring 13:11. In plaats van andere machten omver te werpen, ontwikkelde deze natie zich geleidelijk en vreedzaam in een voordien onbezett gebied. Ze kon dus niet tus-

"De scheidsmuur tussen kerk en staat is een beeldspraak die gebaseerd is op een slechte geschiedenis; een beeldspraak die nutteloos is gebleken als een gids voor rechtspraak. Het zou openhartig en uitdrukkelijk opgegeven moeten worden." William Rehnquist, hoofd van justitie. Time, 9 december 1991.

Een recentelijke wetgeving door het Hoge Gerechtshof van de V.S., verklaarde dat als religieuze rechten botsen met de noden van de regering tot gelijke wetgeving, dan zal het Hof de kant kiezen van de regering." Los Angeles Times, 18 april 1990.

sen de dichtbevolkte en strijdende nationaliteiten in de Oude Wereld opkomen – die opgezweept zee van "volkeren, scharen, naties en talen." Het moest op het westelijke werelddeel gezocht worden.

Welke Natie in de Nieuwe Wereld kwam in 1798 aan het bewind met veelbelovende kracht en grootheid en vestigde de aandacht van de wereld op zich? De toepassing van het symbool laat geen vraag toe. Slechts één natie beantwoordt precies aan de beschrijving van deze profetie: De Verenigde Staten van Amerika. Sprekers en geschiedkundigen hebben onbewust die opkomst en groei van deze natie steeds weer met woorden beschreven, die verbluffend gelijk zijn aan die van de profetie. Een bekende schrijver spreekt over "het geheim van haar opkomst uit het niets," en zegt: "Gelijk een stil zaadje groeiden wij op tot een wereldrijk." G.A. Townsend, *The New World Compared With the Old*, p. 462. Een Europees tijdschrift karakteriseerde in 1850 de Verenigde Staten als een wonderbaarlijk rijk, dat "aan het opkomen was

temidden van de stilte der natuur, maar won dagelijks aan macht en trots." *The Dublin Nation*.

De "twee horens als van een lam" zijn zeer passende symbolen voor de aard van de Verenigde Staten gelijk het zich in zijn fundamentele principes openbaart - de republikeinse democratie en het protestantisme. Deze grondbeginselen zijn het geheim van de macht en het succes van de Verenigde Staten. De eersten die aan de kust van Amerika een toevlucht vonden, waren overgelukkig om dit land te hebben bereikt, vrij van de aanmatigende pretenties van het pausdom en de tirannie van de koninklijke heerschappij. Onder hen waren er velen die besloten om een staat op het fundament van burgerlijke en godsdienstige vrijheid te grondvesten.

Het spreekt als de draak

MAAR het beest met de lamshoornen "sprak als een draak. En het oefent al de macht van het eerste beest voor diens ogen uit. En het bewerkt dat de aarde en zij die daarop wonen, het eerste beest zullen aanbidden, welks dodelijke wond genezen was. ... En het zegt tot hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en levend geworden is." Openbaring 13:11-14.

De hoornen als van een lam en de stem van de draak duiden symbolisch op de krasse tegenstelling tussen theorie en praktijk van de Verenigde Staten. Als natie spreekt zij door haar wetgeving en rechtspraak. Door deze twee kanalen zal zij de beginselen van de vrijheid en vrede loochenen, hetgeen uitgevaardigd wordt als het fundament van haar politiek. De voorspelling dat zij zal spreken "als de draak" en "alle macht van het eerste beest zal uitoefenen," wijst duidelijk op een ontwikkeling van onverdraagzaamheid en vervolging, zoals die uit de

geschiedenis van het Romeinse Rijk en het pausdom bekend zijn. De uitspraak, dat het beest met de twee horens "maakt, dat de aarde en die daarop wonen, het eerste beest zullen aanbidden," duidt aan dat de regering van dit land ervoor gebruikt zal worden om de voorschriften uit te voeren, die een hulding voor het pausdom betekenen.

Een dergelijke handelwijze zou de grondbeginselen van de Verenigde Staten, de geest van haar vrije wetten, de duidelijke en plechtige belijdenissen van de Onafhankelijkheids Verklaring en vooral de grondwet volledig weerspreken. De grondleggers van de natie probeerden op verstandige en begrijpelijke wijze de toepassing van de Staatsmacht door de kerk,

"Daarom eist de katholieke kerk ook het recht op van dogmatische intolerantie met betrekking tot haar leer en is het onjuist, haar te verwijten om het uitoefenen van dit recht. ... Zij beschouwt dogmatische intolerantie niet alleen als haar onbetwistbare recht, maar ook een heilige plicht. ... Volgens Romeinen 13:4, hebben de wereldse autoriteiten het recht om vooral ernstige misdaden, met de dood te straffen, daaruit volgt dat 'ketter' niet alleen geëxcommuniceerd, maar ook gedood mogen worden." *De katholieke encyclopedie*, uitgave 1911, Deel 14, pag. 766, 768.

met haar onvermijdelijke gevolgen van onverdraagzaamheid en vervolging, te vermijden. De grondwet bepaalt dat "het Congres geen wet aangaande de invoering van godsdienst zal verordenen of een vrije uitoefening daarvan te verbieden;" zij voorziet, dat "geen godsdienstig onderzoek ooit als kwalificatie voor een openbaar ambt, in de Verenigde Staten geëist zal worden." Alleen door een overduidelijke schending van deze bescherming van de nationale vrijheid, kan de staat een godsdienstig voorschrift opleggen. Zulk een handeling zou inderdaad in tegenspraak zijn met het symbool: Het beest met de horens als van een lam, doet weliswaar voorkomen rein, zachtmoedig en onschuldig te zijn, maar het spreekt als een draak.

Het beeld van het beest

EN het zegt tot hen, die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest." Openbaring 13:14. Hier wordt duidelijk over een regeringsvorm gesproken, waarin de wetgevende macht bij het volk ligt. Een indrukwekkend bewijs dat de Verenigde Staten de natie is, die in de profetie beschreven is.

Maar wat is "het beeld van het beest?" En hoe komt het tot stand? Het beeld wordt gemaakt door het twee hoornige beest en het is een beeld voor het beest. Het wordt ook genoemd een beeld van het beest. Om

te weten wat dit beeld voorstelt en hoe het ontstaat, daartoe moeten wij de kenmerken van het beest zelf onderzoeken, namelijk die van het pausdom.

De vereniging van kerk en staat

TOEN de jonge kerk verdorven werd, doordat zij het eenvoudige geloof opgaf, en heidense zeden en gebruiken overnam, verloor zij de Geest en de kracht van God. Om het geweten van de mensen te beheersen, zocht ze steun bij de Staat. Het resultaat was het pausdom, een kerk die de Staat controleerde en haar macht gebruikte om haar eigen doelstellingen te bevorderen, om in het bijzonder de "ketterij" te bestraften. Opdat de Verenigde Staten van het beest een beeld zou kunnen oprichten, moest de godsdienstige macht, de Staat zo beheersen, dat het gezag van de Staat ook gebruikt kon worden door de kerk tot doorvoering van haar eigen doeleinden.

De afval leidde ertoe, dat de jonge kerk hulp zocht bij de Staat en dit bereidde wederom de weg voor tot de ontwikkeling van het pausdom – het beest. Evenals vandaag bereidt de afval in de kerken de weg voor, voor het beeld van het beest.

De geschiedenis herhaalt zich

DE Bijbel zegt, dat voordat de Heer terugkomt er een godsdienstig verval zal zijn, zoals in de eerste eeuwen. "Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God, die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben." Timótheüs 3:1-5. "Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen."

1 Timótheüs 4:1. Als deze goddeloze toestand bereikt is, zullen dezelfde resultaten het gevolg zijn als in de eerste eeuwen.

De oprichting van het beeld

ALS de leidende kerken van de Verenigde Staten zich in de leerstellingen die zij gemeenzaam hebben, verenigen en de Staat beïnvloeden, om hun verordeningen af te dwingen en haar wetten te ondersteunen dan zal het protestante Amerika een beeld van de roomse hiërarchie opgericht hebben en de uitvaardiging van straffen over andersdenkenden zal het onvermijdelijk gevolg zijn. ❧

De uitdaging van Rome

DE uitgever van *The Catholic Mirror* van Baltimore, MD, publiceerde een serie van vier artikelen die in dat blad verscheen op 2, 9, 16 en 13 september 1893. ... Deze artikelen, hoewel niet geschreven door Kardinaal Gibbons eigen hand, verschenen onder zijn officiële goedkeuring en zijn daarom de uitdrukking van het pausdom over dit onderwerp. Ze zijn een openlijke uitdaging van het pausdom aan het protestantisme, en de vraag van het pausdom is, of de protestanten een verklaring willen geven aan het pausdom waarom zij de zondag heiligen. ...

"De Adventisten zijn de enige groep christenen met de Bijbel als hun leraar, die geen volmacht in Bijbelteksten kunnen vinden voor de verandering van de zevende dag naar de eerste dag van de week. Vandaar ook hun naam: "Zevende-dags Adventisten." Protestanten ... hebben de dag verworpen die genoemd wordt door God voor Zijn aanbedding en hebben in duidelijke tegenstelling tot Zijn gebod, een dag aangenomen voor Zijn aanbedding, die niet één keer genoemd wordt in de bladzijden van dat Heilige Boek, voor dat doel. ...

"Maar de waarheid en de feiten en het recht, en een correct gevoel voor rechtvaardigheid verbiedt de veroordeling van deze kleine sekte (Er zijn vandaag ca. 9 miljoen Zevende-dags Adventisten.) zonder een rustig en onbevooroordeeld onderzoek. ...

"De protestantse wereld is sedert zijn ontstaan in de 16^e eeuw in volledige harmonie geweest met de katholieke kerk, door niet de zaterdag maar de zondag te heiligen als rustdag."

"Als ... aan de andere kant, de laatst genoemde (Israëlieten en Adventisten) argumenten leveren, die onverenigbaar zijn voor de grote groep van protestanten ... hebben de protestanten zelf geen andere bron dan toe te geven dat zij gedurende drie eeuwen hebben geleerd en gepraktiseerd, hetgeen volgens de Schriften onjuist is. ... Naast de intensiteit van deze onvergeeflijke blunder, omvat het één van de meest positieve en nadrukkelijke geboden van God aan Zijn dienstknecht, de mens: "Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt." (De 7e dag.) Geen protestant (behalve de Adventisten en enkele anderen), die vandaag leeft, heeft dat gebod ooit gehoorzaamd, hij verkiest de afvallige kerk te volgen en dan te verwijzen naar zijn leraar, de Bijbel, die, van Genesis tot en met Openbaringen, geen ander gebod leert. ..." *Romes Challenge* p.1-5.

"Daarom is de conclusie onvermijdelijk; dat is, dat diegenen, die de Bijbel volgen als hun gids; de Israëlieten en de Zevende-dags Adventisten, dat zij het exclusieve gewicht aan bewijs aan hun kant hebben, terwijl de bijbelse protestant niet één woord kan spreken tot zijn verdediging als het gaat om het vervangen van de zaterdag door de zondag." Ibid. p.11. ❧

VS verandert de grondwet – dwingt de pauselijke sabbat af – spreekt als de draak

Het merkteken van het beest

HET beest met de twee horens "Maakt, dat aan allen, de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft." Openbaring 13:16,17. De waarschuwing van de derde engel luidt: "Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap." Openbaring 14:9,10. Het in deze boodschap genoemde "beest", wiens aanbedding door het twee hoornige beest wordt afgedwongen, is het eerste of panterachtige dier in Openbaring 13 – Het pausdom. Het "beeld van het beest" vertegenwoordigt die vorm van het afvallige protestantisme, die tot ontwikkeling gekomen zal zijn, wanneer de protestantse kerken de hulp van de staat zullen zoeken om hun leerstellingen af te dwingen. Het "merkteken en het beest" moet nog worden omschreven.

Ware en valse aanbedding

NA de waarschuwing tegen het aanbidden van het beest en zijn beeld verklaart de profetie: "Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof van Jezus bewaren." Openbaring 14:12. Aan de ene kant staan diegenen die Gods geboden houden, aan de andere kant diegenen, die het beest en zijn beeld aanbidden. Uit deze tegenstelling kan men opmaken dat het in acht nemen van Gods wetten enerzijds en de overtreding ervan anderzijds, het onderscheid openbaart tussen de aanbidders van God en de aanbidders van het beest.

Het karakter van het beest

HET speciale kenmerk van het beest en dus ook van zijn beeld is het veranderen van Gods geboden. Daniël zegt omtrent de kleine horens, het pausdom: "Hij zal erop uit zijn tijden en wet te veranderen." Daniël 7:25. Paulus beschreef deze macht als "de mens der wetteloosheid," die zich boven God verheft. De ene profetie vult de andere aan. Alleen door verandering van Gods wet kon het pausdom zich boven God verheffen. Diegenen, die de veranderde wet bewust houden, bewijzen daardoor aan die macht, die deze verandering heeft doorgevoerd, de hoogste eer. Zo'n daad van gehoorzaamheid aan de pauselijke wetten is een teken van getrouwheid aan de paus, in plaats van trouw aan God.

Een opzettelijk, weloverwogen verandering wordt genoemd: "Hij zal erop uit zijn tijden en wet te veranderen." De verandering van het vierde gebod (Exodus 20:8-11), vervult deze profetie exact. Want de enige autoriteit die deze verandering opeist is de rooms-katholieke kerk. Hier stelt de pauselijke macht zich openlijk boven God.

De heiligheid van de zaterdagse sabbat.

DE aanbidders van God zullen zich in het bijzonder onderscheiden door het eerbiedigen van het vierde gebod, omdat dit een teken is van Zijn goddelijke scheppingsmacht, zodat God aanspraak heeft op de eerbied en de hulding door de mens. De aanbidders van het beest zullen zich daarentegen inspannen om de gedenkdag van de Schepper definitief te verwijderen en de instelling van Rome, de zondag, te verheffen. Ten behoeve van de zondag deed het pausdom voor de eerste keer zijn aanmatigende aanspraken gelden en riep de staat te

"De zondag is ons merkteken van gezag. De kerk staat boven de Bijbel en deze overdracht van de viering van de sabbat is het bewijs van dit feit." The Catholic Record, London, Ontario, 1 september 1923.

hulp om het vieren van de zondag als de "Dag des Heren" af te dwingen. De Bijbel echter wijst naar de zevende dag en niet naar de eerste dag, als de Dag des Heren. Jezus zei: "Alzo is de Zoon des mensen Heer, ook over de sabbat." De profeet Jesaja zegt, dat de Here het als "Mijn heilige dag" aanduidt. Markus 2:28; Jesaja 58:13.

De rooms-katholieken erkennen, dat hun kerk de sabbat heeft veranderd en verklaren dat de protestanten haar macht erkennen, doordat zij de zondag vieren. Als teken van autoriteit van de katholieke kerk delen de pauselijke schrijvers mede: "Juist de overdracht van de sabbat op de zondag is hetgeen de protestanten toestaan; ... omdat zij door het houden van de zondag de macht van de (r.k.) kerk erkennen om feestdagen in te stellen en overtredingen ervan als zonde aan te rekenen." Henry Tuberville, *An Abridgment of the Christian Doctrine*, p. 58. **Wat is de verandering van de sabbat anders dan een autoriteitsteken of kenmerk van de roomse kerk: "Het merkteken van het beest?"**

De afwijzing van de Bijbel

DE roomse kerk heeft haar aanspraak op opperheerschappij niet opgegeven. Wanneer de wereld en de protestantse kerken de door haar gecreëerde sabbat aannemen en de bijbelse sabbat verwerpen, voldoen zij feitelijk aan deze uitspraak. Ze kunnen zich op tradities en de kerkvaders beroepen om deze verandering te rechtvaardigen doch als zij dit doen, negeren zij juist dat beginsel dat hen van Rome scheidt, dat "de Bijbel en de Bijbel alleen, de godsdienst van de protestanten is." De aanhangers van de paus kunnen zien dat zij zichzelf hiermede misleiden daar zij hun ogen welbewust sluiten voor deze ernstige feiten. De aanhangers van de paus voelen zich van de overwinning verzekerd en verheugen zich omdat de beweging van de zondagsviering aan invloed

wint, een beweging die de gehele protestantse wereld uiteindelijk onder de banier van Rome zal brengen.

De aanbedding van het beest.

CHRIJSTENEN van de voorbije generaties vierden echter de zondag in de veronderstelling dat zij de bijbelse sabbat vierden. Precies zijn er zo vandaag in elke kerk christenen, ook in de rooms-katholieke kerk, die oprecht geloven dat God de zondag als rustdag heeft ingesteld. God aanvaardt hun eerlijkheid en integriteit. Maar als de zondagsviering door de wet verplicht wordt gesteld, zal de gehele wereld ingelicht worden welke de juiste rustdag is. Dan zal een ieder die Gods gebod overtreedt en een gebod navolgt dat geen hoger autoriteit bezit dan die van Rome, zal daardoor het pausdom hoger achten dan

"Met het inacht nemen van de zondag door de protestanten brengen zij een hulde, zichzelf ten spijt, aan de (katholieke) kerk." Plain Talk About the Protestantism of Today, p. 213.

God. Daarmee huldigen zij het pausdom en zijn macht, die deze rustdag heeft ingesteld. Zij aanbidden dan het beest en zijn beeld. Als mensen dan Gods rustdag verwerpen waarvan Hij gezegd heeft dat het een teken is van Zijn autoriteit, en in plaats de zondag eren die Rome gekozen heeft als het teken van haar opperheerschappij, dan nemen zij daardoor het verbondsteken van Rome aan – "het merkteken van het beest." Eerst wanneer dit onderwerp aan de mensen duidelijk uitgelegd wordt en zij tussen de geboden van God en de geboden van mensen moeten kiezen, zullen diegenen, die in hun overtreding volharden, "het merkteken van het beest" ontvangen.

Het vreselijk dreigement

DE boodschap van de derde engel is het ernstigste dreigement dat ooit aan stervelingen is gegeven. Dat moet een vreselijke zonde zijn, die Gods toorn teweegbrengt. Mensen moeten in deze aangelegenheid

niet in onwetendheid blijven. De waarschuwing voor deze zonde moet naar de wereld uitgaan voordat Gods oordelen hen treffen, opdat allen kunnen weten waarom ze plaatsvinden en gelegenheid hebben daaraan te ontkomen. In de profetie wordt deze waarschuwing door een engel uitgebeeld, die midden door de hemel vliegt en deze boodschap met luide stem verkondigt en zo de aandacht van de hele wereld op zich vestigt.

Het ontstaan van twee groepen

De gehele christenheid verdeelt zich uiteindelijk in twee groepen – zij, die de geboden van God en het geloof van Jezus bewaren, en zij die het beest en zijn beeld aanbidden en zijn merkteken ontvangen. Hoewel kerk en staat zich zullen verenigen om allen “de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven” (Openbaring 13:16) te dwingen om het merkteken van het beest aan te nemen, zal Gods volk dit weigeren. De profeet op Patmos zag diegenen, “die de overwinning hadden behaald over het beest en zijn beeld en over het getal van zijn naam, staande aan de glazen zee met de citers Gods en zij zongen het lied van Mozes en het lied van het Lam.” Openbaring 15:2,3.

De twee grote dwalingen

Door twee grote dwaalleringen, de donsterfelijkheid van de ziel en de zondagsheiliging zullen de mensen door satan misleid worden. Terwijl de eerste dwaling de grondslag is van het spiritisme, vormt de tweede een vriendschapsband met Rome. De protestanten van de Verenigde Staten zullen de eersten zijn om het spiritisme over de kloof de hand te reiken. Zij zullen zich over de afgrond buigen om de handen ineen te slaan met de macht van Rome. Onder invloed van dit drievoudige verbond zal Amerika het voorbeeld van Rome volgen en de gewetensvrijheid met voeten treden.

De grens tussen belijdende christenen en goddelozen is vandaag nauwelijks te onderscheiden. Kerkleden hebben lief wat de wereld liefheeft en zijn bereid zich met haar te verenigen. Satan is besloten om hen in één lichaam samen te brengen om zodoende zijn eigen zaak te bevorderen, door allen mee te slepen in de gelederen van het spiritisme. De rooms-katholieken, die wonderen als het bewijs van de ware kerk beschouwen, zullen door deze bovennatuurlijke krachten gemakkelijk worden misleid. De protestanten echter die het schild van de waarheid hebben weggegooid, zullen eveneens op een dwaalspoor gebracht worden. Rooms-katholieken, protestanten en wereldlingen zullen allen een schijn van godsvrucht, zonder de kracht daarvan, vertonen. Zij zullen in dit verbond een geweldige beweging zien voor de bekering van de wereld en de lang verwachte millennium inluiden. ✎

“En een andere engel, een derde, volgde hen, zeggende met luide stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toeberaid in de beker van zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheden, en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt.” (Een volledige uitleg hiervan staat in het boek *“Het grote Conflict”* beschreven.)

Satan leidt de Nieuwe Wereld Orde

Door het spiritisme doet satan zich voor als een weldoener der mensheid. Hij geneest de ziekten van het volk en beweert dat hij een nieuw en verhevener systeem van godsdienst wil invoeren, terwijl hij tegelijkertijd als een vernietiger werkt. Zijn verleidingen storten talloze mensen in het verderf. Onmatigheid onttrouwt het verstand, lustbevreiding, geweld en bloedvergieten zijn het gevolg. Satan verlustigt zich in oorlog, want ze wekken de laagste hartstochten op in de mensen en jaagt zijn slachtoffers, die gedompeld zijn in ontucht en bloed, de dood in. Het is zijn doel om de naties tot oorlog aan te sporen, want op deze wijze kan hij de gedachten van de mensen afleiden voor hun voorbereidingswerk om te kunnen staan op de dag des Heren. Satan werkt ook door natuurelementen om zijn oogst van onvoorbereide zielen binnen te halen. Hij heeft de geheimen van de laboratoria van de natuur bestudeerd en zet zijn gehele macht in om de elementen te beheersen, voor zover God dit toelaat. Toen hij Job kwelde, nam hij snel zijn kudden, knechten, huizen en kinderen weg. In zeer korte tijd volgde het ene ongeluk het andere op. God behoedt Zijn kinderen, Hij omtuint ze voor de macht van de vernietiger. Maar de christelijke wereld heeft minachting getoond voor Gods wet en de Here zal precies doen wat Hij gezegd heeft: Hij zal Zijn zegeningen van de aarde terugtrekken en diegenen niet langer beschermen die tegen Zijn wet in opstand komen en anderen leren en verplichten hetzelfde te doen. Satan heeft al diegenen in zijn macht, die God niet op een bijzondere wijze beschermt. Sommigen zal hij begunstigen en bevoordelen om zijn eigen plannen te bevorderen. Anderen zal Hij in moeilijkheden brengen, zodat de mensen menen dat het God is Die hen kwelt.

Terwijl satan als een grote geneesheer aan de mensen verschijnt, die al hun kwalen kan genezen, veroorzaakt hij in werkelijkheid ziekten en rampen, totdat dichtbevolkte steden in puin gelegd en verlaten zijn.

De onruststokers herkend

De grote bedrieger zal de mensen overtuigen, dat zij die God dienen deze rampen veroorzaken. Vervolgens leggen de mensen, die het misnoegen van de hemel hebben opgewekt, al hun moeilijkheden ten laste van diegenen die Gods geboden onderhouden en die zo een voortdurende aanklacht zijn voor de overtreders. Men zal zeggen, dat deze mensen God beledigen omdat zij de zondagsrust schenden en dat deze zonde de rampen heeft veroorzaakt, die dan pas zullen ophouden totdat de zondagsviering aan iedereen strikt zal zijn opgelegd. Zij zullen zeggen dat zij, die het vierde gebod onderhouden, en daardoor de achtung van de zondag ondermijnen, rustverstoorders van het volk zijn en dat zij hun herstel in de goddelijke gunst en tijdelijke voorspoed verhinderen. De bovennatuurlijke macht van het spiritisme zal haar invloed uitoefenen tegen allen, die het verkiezen om God meer te gehoorzamen dan de mensen. Boodschappers van de geestenwereld zullen verklaren dat God hen heeft gestuurd om de overtreders van de zondagsheiliging ervan te overtuigen, dat de

“Het pausdom en zijn gevestigde organisatie, de rooms-katholieke kerk, hebben bijna 2000 jaar nodig gehad, om een wereldreligie te worden en als zodanig erkend te zijn.

Met een politiek doel en structuur? Ja, met een wereldpolitieke doel en een wereldpolitieke structuur. Op de keper beschouwt, maakt Johannes Paulus II als rechtmatige plaatsvervanger van Christus er aanspraak op, om de hoogste gerechtshof van de statengemeenschap te zijn.” *Keys of This Blood*, M. Martin, p.p. 374-375.

***“Het uiteindelijk doel van de oecumene, zoals de katholieken het uitdrukken, is eenheid in geloof, aanbidding en de erkenning van het geestelijk oppergezag van de bisschop van Rome.”* Priester J. Cornnell.**

wetten van het land gehoorzaamd moeten worden, zoals de wet van God. Zij zullen weeklagen over de grote verdorvenheid van de wereld en bevestigen de uitspraken van religieuze leiders, dat het zedenverval in de wereld wordt veroorzaakt door de ontheiliging van de zondagsrust. Grote verontwaardiging zal tegen al diegenen zijn, die weigeren om hun raad op te volgen.

Satan doet zich voor als Christus

ALS kroonstuk in dit grote drama van misleiding zal Satan in de gedaante van Christus zelf optreden. De kerk heeft lang verklaard dat zij wacht op de komst van de Verlosser als vervulling van haar hoop. Nu zal de grote bedrieger de schijn wekken dat Christus is gekomen. In verschillende plaatsen op aarde zal satan onder de mensen als een majestueus wezen van verblindende glans zich openbaren, die gelijk op de beschrijving van Gods zoon door Johannes beschreven in de Openbaring. Openbaring 1:13-15. De heerlijkheid die hem omringt overtreft alles wat sterfelijke ogen ooit hebben gezien. Overal weerklinkt de triomfkreet "Christus is gekomen! Christus is gekomen!" De mensen werpen zich in aanbidding voor hem neer, terwijl hij zijn handen opheft en hen zegent, zoals Jezus Zijn discipelen zegende toen Hij op aarde was. Zijn stem is zacht en gedempt, maar welluidend. Op milde barmhartige toon verkondigt hij enkele van dezelfde genadevolle hemelse waarheden, die de Redder ook uitsprak. Hij geneest de zieken van het volk en beweert dan in zijn voorgewende aard van Christus, dat hij de sabbat heeft veranderd in de zondag en gebiedt allen om die dag te heiligen, die hij gezegend heeft.

Hij zegt dat diegenen, die de zevende dag blijven eren, zijn naam lasteren omdat zij weigeren te luisteren naar zijn engelen die hij met licht en waarheid naar hen gezonden heeft. Dit is een sterke en haast overweldigende misleiding. De menigten, van de geringste tot de voornaamste, schenken aandacht aan satans toverkunst en zeggen gelijk de Samaritanen die door Simon, de tovenaars, verleid werden: "Deze is wat genoemd wordt de grote kracht Gods." Handelingen 8:10.

De bedrieger ontmaskerd

MAAR Gods kinderen kunnen niet misleid worden. De leerstellingen van deze valse christus weerspreken de Heilige Schrift. Satans zegen wordt uitgesproken over de aanbidders van het beest en zijn beeld, uitgerekend die mensen waarvan de Bijbel zegt, dat Gods onvermengde toorn over hen uitgegoten zal worden.

Bovendien wordt satan niet toegestaan de aard en wijze van Christus' komst na te bootsen. De Heiland heeft Zijn volk voor misleiding op dit punt gewaarschuwd, en voorspelde duidelijk op welke wijze Hij bij Zijn wederkomst zal terugkeren. "Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk ook de uitverkorenen zouden misleiden. ... Indien men tot u zegt: Zie, Hij is in de woestijn, gaat er niet heen; zie Hij is in de binnenkamer, geloof het niet. Want gelijk de

bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn." Matthéüs 24:24-27, 31; 25:31; Openbaring 1:7; 1 Thessalonicenzen 4:16,17. Er bestaat geen mogelijkheid om Zijn komst te vervalsen. Het zal overal bekend zijn – de gehele wereld is getuige.

De Bijbel alleen

ALLEEN diegenen, die ijverige studenten geweest zijn van de Bijbel en die de liefde voor de waarheid hebben ontvangen, zullen beschermd worden tegen de krachtige misleiding, die de wereld gevangen neemt. Het bijbelse getuigenis zal de bedrieger in zijn vermomming ontmaskeren. Voor allen zal de tijd der beproeving komen. Door de zifting der verleiding, zal de ware christen openbaar worden. Is het volk van God nu zo vast gegrondvest op Zijn Woord, dat zij niet zal zwichten voor het bewijs van hun verstand? Zouden zij in zo'n crisis vasthouden aan de Bijbel en de Bijbel alleen? Satan zal, indien mogelijk, verhinderen dat zij voorbereid zullen zijn om te staan op die dag. Hij zal de zaken zo regelen, zodat zij op hun weg hindernissen tegenkomen. Hij zal hen omringen met aardse schatten. Hij zal hen zware lasten opleggen, zodat hun harten overbelast worden met de zorgen voor dit leven en dat de dag der beproeving hen zal overvallen als een dief.

Wat nu te doen?

LATEN we ons oog op dit punt van de geschiedenis en van de crisis die voor ons ligt afwenden en de kern van de zaak overdenken. U kunt Gods kind nu zijn – op dit moment – als u wilt. God heeft reeds alles gedaan wat Hij kan doen, als u tenminste aanneemt wat Hij gedaan heeft. God heeft u zo lief "dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Johannes 3:16.

Kracht om te overwinnen

HEBT u die gave ontvangen? Allen die Hem ontvangen, worden kracht gegeven om Gods kinderen te zijn. "Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in Zijn naam geloven." Johannes 1:12. U behoort aan God. Hij maakte u. Dus bent u de Zijne door Zijn verlossing. Maar Hij neemt u niet met geweld; u moet ervoor kiezen om van Hem te zijn. U moet Zijn rechten erkennen en uw verwantschap met Hem. Als u zich aan Hem overgeeft, dan bent u de Zijne. Zie Romeinen 6:16. Op hetzelfde moment dat u uw leven overgeeft aan Zijn bescherming, op dat moment neemt Hij de controle over. Daarna is het een minuut na minuut wandelen met God. Als u zich laat leiden door Hem, dan bent u Zijn kind. "Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods." Romeinen 8:14.

Weet u dat zonde "de overtreding van Gods wet" is? "Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid

en de zonde is wetteloosheid" 1 Johannes 3:4. Zie ook Romeinen 5:13 en 7:7.

Weet u dat de zevende dag de sabbat van de Heer is? "Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht." Genesis 2:2,3. Zie ook Exodus 20:8-11.

De wedergeboorte

MET een aardse vriend maken wij contact door een blik of een aanraking. Met Jezus maken wij contact door onze gedachten.

U gelooft in Gods Woord. U gelooft met uw hart. Zie Romeinen 10:10. "Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus." Romeinen 10:17. Dan komt het geloof van Jezus door het bestuderen van Gods Woord. Zie Openbaring 14:12. Wij moeten studeren om te weten dat God ons heeft aangenomen en dan de tegenwoordige waarheid gehoorzamen. Zie 2 Timótheüs 2:15. Dan begint dat Woord in ons hart een nieuw leven, hetgeen "wedergeboorte" heet. Zie 1 Petrus 1:23. Blijf dan het Woord drinken als melk en groei daardoor. Zie 1 Petrus 2:2. Wacht niet op een ander gevoel. Neem God op Zijn woord, ongeacht hoe u zich voelt.

Nu gereinigd

DOOR liefhebbende gehoorzaamheid aan Gods geboden wordt onze liefde voor Hem uitgedrukt. "En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen; indien wij Zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik ken Hem en Zijn geboden niet bewaart is een leugenaar en in die is de waarheid niet, maar wie Zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn." 1 Johannes 2:3-5. Wat u ook wilt, vraag er God om en bedank God ervoor. Nu is het van u. Zie Marcus 11:24. Natuurlijk moet u vragen overeenkomstig Gods wil. Zie 1 Johannes 5:14-15.

God zegt: "Ik wil je reinigen." "Ik wil je een nieuw hart geven." "Ik wil Mijn Geest in u planten." Ezechiël 36:25-27.

Vraag Hem dat te doen! Dank Hem dat het gedaan is, want Hij beloofde het. Belijdt uw zonden aan Hem. Vraag Hem om u te vergeven. Dank Hem dat Hij het gedaan heeft. 1 Johannes 1:9; Matthéüs 7:7,11; Philippenzen 4:6, 19. De Bijbel staat vol met beloften, alle voor u, betreffende dit eenvoudig plan.

Wandelen met God

WIL God, beste lezer, dat u Zijn kind bent? Het antwoord is: Ja, Ja, Ja! Nu is de vraag: Wilt u, beste lezer, Gods kind zijn? Als uw antwoord "ja" is, dan bent u een kind van God, door de autoriteit van Gods Woord. Leg uw hand in de Zijne en blijf bij Hem. "Standvastige zin bewaart Gij in volkomen vrede, omdat men op U vertrouwt. Vertrouwt op de Here voor immer, want de Here Here is een eeuwig Rots." Jesaja 26:3-4.

DE LAATSTE WAARSCHUWING AAN DE WERELD

Jezus

De grote Arts

Onze Heer Jezus Christus kwam naar deze wereld om de last van ziekte, ellende en zonde weg te nemen. Niemand die tot Hem kwam heeft Hij ledig weggezonden. Uit Hem vloeiende een stroom van genezende kracht en men werd genezen naar lichaam, ziel en geest.

Hij was altijd geduldig en opgewekt; en lijdenden riepen Hem aan als een Boodschapper van leven en vrede. Hij zag de nood van mannen en vrouwen, kinderen en jeugdigen, en allen nodigde Hij uit, "Komt tot Mij." Zijn stem was het eerste geluid dat velen ooit hoorden, Zijn naam het eerste woord dat zij uitspraken, Zijn gelaat het eerste dat zij aanschouwden. Waarom zouden zij Jezus niet liefhebben en Zijn lof verkondigen? Hij verspreidde gezondheid en vreugde.

De grote Leraar

Hij woonde de grote feesten van de natie bij en tot de menigte, die verdiept was in de uiterlijke ceremonie, sprak Hij over de hemelse dingen, en bracht daarmee de eeuwigheid onder hun aandacht. Hij sprak tot hen in een taal, zo eenvoudig, dat zij niet anders konden dan Hem begrijpen.

De goddelijke Leraar zocht ingang bij het volk door middel van de hen bekende voorbeelden en begrippen. Hij stelde hun de waarheid op zo'n wijze voor, dat ze voor Zijn toehoorders daarna voor altijd verweven bleef met hun meest gewijde herinneringen en genegeuheden. Hij onderwees op zo'n wijze dat men voelde, dat Hij Zich volkomen met hen vereenzelvigde in hun belangen en geluk.

Zijn aanwijzingen waren zo direct, Zijn illustraties zo toepasselijk, Zijn woorden zo sympathiek en opgewekt, dat Zijn toehoorders erdoor getroffen werden.

Hij bood allen Zijn dienst aan

Christus erkende geen onderscheid in nationaliteit of stand of geloofsbelijdenis. Hij kwam om aan te tonen dat Zijn genadegaven en liefde even onbegrensd zijn als de lucht, het licht, of de regenbuien die de aarde verfrissen. Het leven van Christus vestigde een godsdienst waarin Jood en heiden, vrije of slaaf, verbonden zijn in een gemeenschappelijke broederschap – allen zijn voor God gelijk. Hij maakte geen verschil tussen burenen en vreemdelingen, vrienden en vijanden. Dat wat tot Zijn hart sprak was een ziel die naar het water des levens dorstte.

Hij ging niemand achteloos voorbij. Hij zocht de ruwsten en meest hopelozen met de hoop te inspireren door hun de verzekering te geven, dat zij onberispelijk en onschuldig konden worden en een karakter konden opbouwen dat hen als kinderen van God tekende. Dikwijls ontmoette Hij mensen, die in de macht van Satan verstrikt waren geraakt en die de kracht misten, zich daarvan los te maken. Tot dezulken, ontmoedigd en ziek, verleid en gevallen, zou Jezus woorden van het tederste medeleven spreken. Anderen ontmoette Hij, die een persoonlijk gevecht tegen de vijand der zielen moesten leveren. Hen

moedigde Hij aan om te volharden, hun de verzekering gevend, dat zij zouden overwinnen, want engelen Gods waren aan hun zijde, die hen zouden helpen te zegevieren. Citaten uit: *De weg tot gezondheid*. p. 1-5 E.G. White

Gethsémane

Jezus had Zich vaak met Zijn discipelen teruggetrokken in Gethsémane, om daar te mediteren en te bidden. Nooit tevoren had de Verlosser deze plek bezocht met zulk een bezwaard hart vol droefheid, als in de nacht toen Hij verraden werd.

Christus was ontzet over de afschuwelijke duisternis die Hem omringde. De verzoeken van Satan waren bijna overmeesterend. Van Zijn lippen kwamen de woorden, "Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan!" Mattheüs 26:39. De zonden van een verloren wereld waren op Hem, en het bewustzijn van de goddelijke toorn, die de zonde veroorzaakt.

Christus had de drinkbeker van het lijden overgenomen van de lippen van de schuldige mens en Hij had Zich voorgenomen die Zelf te ledigen om de mens daarvoor in de plaats de beker der genade Gods te geven. De toorn, die op de mens zou zijn gekomen, was nu op Christus.

Zijn ziel werd zo dodelijk terneergeslagen, zoals geen mens zou kunnen doorstaan en in leven blijven. Jezus wist, dat het voor de mensen moeilijk zou zijn om de schande van de zonde in te zien en dat de nauwe aanraking en de vertrouwde met de zonde het zedelijk gevoel zou afstompen en dat de zonde dan niet meer zo gevaarlijk zou schijnen in hun ogen en niet zo buitenmate verfoeilijk voor Gods aangezicht. Hij wist, dat slechts weinigen behagen zouden scheppen in gerechtigheid en dus ook in het aanvaarden van de genade van de Verlosser, die Hij hun tegen een oneindige prijs aanbood. Toen deze zware zondelast op Christus drukte, zonden, waar de mensen geen besef van hadden en dus geen berouw om voelden, geschiedde het, dat twijfel Zijn ziel verscheurde omtrent de eenheid van Hem met Zijn Vader. De heilige Zoon van God had geen zonden of leed van Zichzelf te dragen. Door Zijn goddelijke liefde verbindt Hij Zich met de mens. Hij ziet de afgrond van leed, die voor ons geopend is door onze zonden en daarom stelt Hij Zijn eigen persoon als een brug over die afgrond. Een gevoel van afschuw en ontsteltenis overstelpte Hem daar Hij ondervond welk een schrikbarend werk de zonde had gewrocht. Hij was Zich bewust van de macht der zonde en de volkomen hulpeloosheid van de mens om zichzelf te redden. Het leed en de klachten van de veroordeelde wereld komen Hem voor ogen en Zijn besluit is genomen. "Hij zal de mens redden, wat het Hemzelf ook moge kosten!"

Golgotha

Het was niet de lichamelijke pijn, die het leven zo plotseling af deed breken aan het kruis. Het verpletterend gewicht van de zonden der wereld en het bewustzijn van de toorn Zijns Vaders brak Zijn hart. Zelfs geen blijde hoop toonde Hem in gedachte hoe Hij uit het graf als overwinnaar te voorschijn zou komen, noch dat Zijn Vader Zijn offer voor de mensen had aangenomen. De zonden der wereld werd door Gods Zoon tot in de uiterste

verschrikking doorvoeld en doorleden. Al wat Hij kon beseffen in deze ontstellende duisternis was het misnoegen van de Vader over de zonde en de straf, die daarop rustte: "de dood!"

Al heeft de blijde hoop Hem begeven en het vertrouwen in de verheerlijking die Hij in de nabije toekomst ervaren zal, roept Hij toch met luider stem: "Vader, in Uwe handen beveel Ik Mijn Geest!" Lucas 23:46. Hij is vertrouwd met het karakter van Zijn Vader, met Zijn gerechtigheid en Zijn genade en Zijn grote liefde. In volkomen onderwerping geeft Hij Zich over in de handen van Zijn Vader. Christus gaf niet in het minst toe aan de martelende vijand, zelfs niet in Zijn diepste angst. Citaten uit *Het lijden van Christus* E.G. White

Waarom Jezus stierf

Christus leefde, leed en stierf, om ons te verlossen. Christus besloot niet dit grote offer te brengen, om in het hart van de hemelse Vader liefde te bewerken voor de mensen, of Hem gewillig te maken om ons te verlossen. Christus werd Middelaar, doordat God Zijn eindeloze liefde uitgoot op de in zonden gevallen wereld. God leed met Zijn Zoon.

Niemand anders als de Zoon van God was in staat om onze verlossing te bewerken; want alleen de eniggeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders was, kon Hem openbaren.

Hoe vindt men de weg naar God terug?

Alleen Jezus kan ons terugbrengen in de ware, heilige harmonie met God. Hoe moeten wij echter bij Jezus komen? Het antwoord van de apostel Petrus was: "Bekeert u." Handelingen 2:38. Echt berouw houdt in oprechte droefheid over onze zonden en een afkeer ervan. Veel mensen begrijpen de ware betekenis van berouw niet. Zij zijn bedroefd over hun zonden, ja, zij bekeren zich uiterlijk, omdat zij angst hebben voor het lijden dat ontstaat door hun verkeerde daden. Zulke mensen beklagen zich over de gevolgen van hun zonden in plaats van de zonde zelf.

"Was mij geheel van mijn ongerechtigheid, reinig mij van mijn zonden. Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest." Psalm 51:4, 12. Zulk een boetedoening brengen wij nooit uit eigen kracht tot stand, maar alleen door Christus. Veel mensen geloven, dat zij niet eerder bij Christus kunnen komen als wanneer zij boete gedaan hebben. Weliswaar moet het berouw voorafgaan aan het vergeven van zonden; want alleen een beangstigd en verslagen hart voelt de noodzaak van een Verlosser. Moet echter een zondaar wachten tot hij boete heeft gedaan, vóórdat hij bij Jezus kan komen? De Bijbel leert nergens, dat de zondaar boeten moet doen vóórdat hij de uitnodiging van Christus aannemen kan: "Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." Mattheüs 11:28. De genezende kracht, die van Christus uitgaat, leidt tot ware boete. Christus is de Bron van elke gezonde motivatie. Elke oprechte wens naar waarheid en reinheid, elke overtuiging van onze zondigheid is een duidelijk bewijs daarvoor, dat de Heilige Geest aan ons werkt. Citaten uit "*Hoe vind ik innerlijke vrede?*" E.G. White

